

ספר
כִּי לֹא יָדַח מִפְּנֵי נְדָח
דברי הנער ממה שראה בעולם העליון
חלק ד'

וְחָשַׁב מַחֲשָׁבוֹת
לְבַלְתִּי יָדַח
מִפְּנֵי נְדָח

שמואל ב' פרק יד פסוק יד

יוצא לאור עולם
על ידי מפעל הזוהר העולמי בת ים
0527-651911

מפעל
הזוהר
העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים בית שמש בני ברק

אצל החפא קיחפרקטר
ד"ר איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

**על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות
ולרפאות חולאת חזק.**
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-
dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

מפתח

פרק א'

המשך סיפור המוות קליני - והוספה על המוות קליני מההרצאה השניה של הנער
נתן שמואל

א

פרק ב'

עדות משמים - הבשר הטרף!!! גם מה שמוצג בשוק כ"כשר" הינו "טרף
למהדרין"!!!

ב

כשוגג - כמזיד

ג

פרק ג'

שאלות ותשובות

יא

חלומות וחזיונות מדהימים לפני גילוי המשיח

יא

הנבואה ניתנה לתינוקות

יב

הנבואה ניתנה בחלום

יב

ולפעמים שנמסר הדבר בפי התינוקות

יב

הנבואה ניתנה לתינוקות

יב

הנבואה ניתנה בחלום

יב

ולפעמים שנמסר הדבר בפי התינוקות

יב

עוף עוף, אמר לי שלשה שעומדים ממנים ואחד שהעבירו שלטונו מי הם

יג

רבי אלעזר מגלה מה רמז לו העוף

יג

הילדים מגלים סודות

יג

מה שאמר העוף והתינוקות, הכל דבר אחד, והכל הוא נבואה עליונה

יג

הקב"ה מודיע לנשמה בחלום על דברים שעתידים לבוא על העולם

יג

קרוב לימות המשיח, אפילו נערים ידעו נסתרות

יד

פרק ד'

הוספות מהזהר הקדוש על הגאולה

טו

פרק ה'

הגאולה בדין או ברחמים

טז

חמשה צדיקים - יהיה חרבן בבית כנסת בדרום וימותו חמשה צדיקים ולא קרוב

טז

- אלא באותו הבית האחרון. שבין זה ובין זה לא היה נחת

טז

כמה צרות על צרות מזמנים לשונאיהם של ישראל בגלות

טז

טז עתיד קול אחד להתעורר מרום רומי הרקיעים, קול עצוב במרירות
זי אילת אהבים היית לי מימים הראשונים ונשכחת ממני
זי באותה שעה צועק שלש צעקות זו אחר זו
 באותה שעה יתעוררו על העם הקדוש צרות אלו על אלו, בדחק רב, והם צועקים
זי צעקה אחר צעקה
 זוהי אילתי, חברתי, יונתי, שלמתי היושבת בגנים, שלא היתה יושבת אלא בסתר
זי המדרגה הפנימית
 ותוך שפה רפה ודבור רך יעשה כרצונו וישלט. ויחשב כמה מחשבות להרע. ועל
זי העם היחיד יעשה נהגים רעים
 באותו הזמן יתחזק הקדוש ברוך הוא, ויפיס את אילתו בכמה פיוסים, ויחזיק בה,
 ויקימה מן העפר, הוא ולא אחר
יח ואותו המלך שהיה שולט בפה רך, ישלט ברגז רב וזעף ותקף על העם הקדושיח
 ועולה השכינה על אותו ההר, ותשמיע שלשה קולות, אחד כנגד אברהם ואחד
יח כנגד יצחק, ואחד כנגד משה ויעקב
 כלם יכנסו למערת משה. והמשיח יתעורר אליהם, ויתחברו כלם ביום הזה
יח וכנסת אחת לצד דרום תאבד ותחרב, וחמשה צדיקי אמת יהרגו ביניהם.
יט ושלשה קרבות יעשו בני ישמעאל עם המשיח הזה והם יבאו וישתחוו לרבון
 העולם בהר הקדש בירושלים. ואלו הקרבות יהיו באלף השני
יט

פרק ו'

[מתוך דרשותיו של הצדיק המקובל הרב יקותיאל פיש שליט"א]

כ

פרק ז'

כא המשך הזוהר
 ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. זה בששים שנה של האלף השני,
 וילכו אחר שיעשה להם הקדוש ברוך הוא כמה נסים
כא
כג מעין ה - נהר לח - לבאר סוד הגאולה, וסוד בעתה אחישנה
 שנזכה להנצל ושכל עם ישראל יעשה תשובה. ולזכות לגאולה שלמה בקרוב
כג באותו זמן יתעורר מלך המשיח לצאת מתוך גן עדן מאותו מקום שנקרא ק"ן
 צפ"ר, ויתעורר בארץ הגליל. ואותו יום שיצא לשם, יתרגז כל העולם
כד
 ויערכו קרב לעיני כל העולם, ויגנז המשיח עד שנים עשר חדשים
כד

פרק ח'

כד בזמן שיתעורר מלך המשיח, כמה אותות ונסים אחרים יתעוררו בעולם
 ומשביע אותם הקדוש ברוך הוא להעביר מלכות הרשעה מן העולם על ידי המשיח

ולנקם את נקמות ישראל
אחר שנים עשר ימים נוספים יזדעזעו כל בני העולם, ויחשך השמש בחצות היום,
כמו שנחשך ביום שחרב בית המקדש
אשרי מי שיהיה שם ואשרי מי שלא יהיה שם, וכל העולם יהיה בערבוביה
אז יראו כל העולם שהרי התגלה מלך המשיח בארץ הגליל
אשרי מי שיזכה לאותו דור. אשריו בעולם הזה ואשריו בעולם הבא

פרק ט'

מכתבים שהתקבלו במערכת ותגובות שנתנו על המוות הקליני

פרק י'

תגובות שנתנו לסרט מוות קליני של נתן

פרק יא'

הסכמת הרבנים שליט"א

תגובת הרב המקובל רבי יוסף שני שליט"א נכד החכם מנחם מנשה בעל אהבת

חיים זיע"א

"דברי הנער נראים כנים ואמיתיים ולא מבויימים כמו שטוענים המשמיצים"

"אין לי ספק שההשגחה זימנה את הדברים כדי שעם ישראל ישמע ויתעורר

ויתכונן לגאולה"

הוספות לספר "כי לא ידח ממנו נדח" - על המוות קליני

פרק א'

המושך סיפור המוות קליני - והוספה על המוות קליני מההרצאה השניה של הנער נתן שמואל

הוא מוסיף שיתגלה אליהו הנביא לפני המלחמה ויזהיר שתהיה מלחמה¹. וגם אמר שהפצצה האטומית תשאר באויר ותיפול על תל אביב וחיפה, ואז הקב"ה יחזיר את זה על אירן. (כמו שסיפר הילד הראשון, עיין בחלום).

העיקר הגדול זה שכולם יחזרו בתשובה שלמה, ורק אלו שחזרו בתשובה² - ינצלו!!!

ומי שברגע האחרון יחזור בתשובה ויצעק אל ה' - הוא ינצל!!!

הוא אמר שהר ציון לא יפגע כמו שכתוב "בהר ציון תהיה פליטה"³

וגם יהיו כאלה שינסו לברוח ולהתחבאות מתחת לאדמה - אבל לא יעזור להם כלום... עד כאן.

1 ראה להלן פרק ח'.

2 ראה להלן פרק ח'.

3 **נְבוֹאָה מִפְּרֻסְמֵת אַחֲרַת שַׁל ה'חֲפֹץ חַיִּים:** אַגָּב, יִשְׁנֶה נְבוֹאָה מִפְּרֻסְמֵת אַחֲרַת שַׁל ה'חֲפֹץ חַיִּים' זצ"ל, שֶׁהִתְגַּשְׁמָה אַחֲרֵי מִלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה: כְּשֶׁעָלָה הַיִּטְלֵר לְשִׁלְטוֹן, וְזָמַן קֶצֶר לִפְנֵי פְטִירָתוֹ שַׁל ה'חֲפֹץ חַיִּים', שָׁאַל הַרְבֵּי מַפְוִיבִיטְשׁ אֶת הַחֲפֹץ חַיִּים, אִם יַעֲלֶה בְּיָדוֹ שַׁל הַצּוֹרֵר לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְהוּדִים כִּפִּי תַכְנִיתוֹ. ה'חֲפֹץ חַיִּים' עָנָה שְׁזֶה בְּיָדָאִי לֹא יִקְרָה. מֵעוֹלָם לֹא הַצְּלִיחַ מִיִּשְׂרָאֵל לְכַלּוֹת וּלְמַגֵּר אֶת כָּל עַמּוּנוּ בְּכָל אֲרָצוֹת פְּזוּרֵינוּ. כְּתוּב בַּמִּפְּרָשׁ: 'אִם יְבֹא עֵשׂוֹ אֶל הַמַּחְנֶה הָאֵתָת וְיִקְרָהוּ וְהָיָה הַמַּחְנֶה הַנִּשְׁאָר לְפִלִיטָה'.

וְבַהֲרֵ צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קוֹדֶשׁ: הוֹסִיף הַרְבֵּי מַפְוִיבִיטְשׁ וְשָׁאַל: 'אִם ח'ו' יַעֲלֶה בְּיָדֵי הַצּוֹרֵר לְהַשְׁמִיד אֶת יְהוּדוֹת אֲרוֹפָה, רוֹב מִנֵּן וּבִנְיָן שַׁל עַם יִשְׂרָאֵל, מִי הוּא זֶה אֶפּוֹא הַמַּחְנֶה אֲשֶׁר יִשְׂאָר לְפִלִיטָה?' וְעַל זֶה עָנָה הַחֲפֹץ חַיִּים' זצ"ל: 'גַּם זֶה כְּתוּב בַּמִּפְּרָשׁ כְּדַבְּרֵי הַנְּבִיאִים (עוֹבְדִיהָ יז, א): 'וְבַהֲרֵ צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קוֹדֶשׁ'.

וְהַמַּכְתֵּב הַזֶּה הָיָה נִדְפָס בְּעֵתוֹן אֲלַעֲמִינֵיעַר ד'וֹרְנֹאֵל לִפְנֵי 30 שָׁנָה [הַמַּכְתֵּב נִמְצָא אֲצִלְנוּ בְּאַרְכִּיּוֹן]. וְאָבֹן, אַחֲרֵי חֲרָפוֹ יְהוּדוֹת אֲרוֹפָה, עוֹלָם הַתּוֹרָה הַשְּׁתֵּמֶשׁ וְנִבְנְהָ מַחֲדָשׁ בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל. מוֹרֵי וְרִבּוּתֵי אֲנַחְנוּ כְּעַתַּת בְּפִרְשַׁת נַח שִׁקְב"ה אָמַר לַנַּח לְבִנְתּוֹ תְּבַה, וְהָיָה בְּנֵי הַדּוֹר מְלַגְלָגִים עֲלָיו, וְלֹא רָצוּ לְחוֹד בְּתִשׁוּבָה וְרַק מִי שֶׁנִּשְׁאָר צָדִיק וְנִכְנָס לְתֵבָה הוּא נִצָּל מֵהַמַּבּוּל, כֵּן אֲנַחְנוּ צוֹעֲקִים

גִּיּוּוֹאֵלְד־ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל תִּתְחִילוּ תַּכְּף לְהַפְּנֵס בְּתַבַּת נַח הָאֲמִתִּית הוּא לְמוֹדֵי הַזְּהָר הַקְּדוֹשׁ שְׁבוֹזְכוֹת רִשְׁב"י תַּגְּן עֲלֵינוּ, וְלֹא נִתְּהֵי בְּפִחַד כָּלָל וְכָלָל.

וְהַמְשַׁכְּלִים יְזַהְרוּ כְּזֶה־הַרְקִיעַ. אֵלּוֹ אוֹתָם שְׁמַשְׁתַּדְּלִים בְּזֶה־זֶה שְׁנִקְרָא סֵפֶר הַזְּהָר, שְׁהוּא כְּמוֹ תַּבַּת נַח

וְיִרְאֶה בְּתַקּוּנֵי הַזְּהָר-תַּקּוּנָא עֲשָׂרִין, וְחֵד וְעֲשָׂרִין דָּף נַד ע"א עַל הַפְּסוּק [וְתַנַּח הַתִּיבָה בְּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי" ח' ד] וְתַנַּח הַתִּבָּה בְּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשַׁבְּעָה עֶשְׂרֵי יוֹם לְחֲדָשׁ עַל הַרֵי אֲרָרְט. (כְּרַאשִׁית ח' ד), זֶה חֲדָשׁ תִּשְׁרִי, ב"ט מֵרַחֲשׁוֹן

קָרָה הַרְצָח הַרְאִשׁוֹן שַׁל הַקְּדוֹשִׁים הַנִּקְוִין הַיִּידִי. וְשֵׁם בְּפִסְקוֹ (יד) "וּבְחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בְּשַׁבְּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לְחֲדָשׁ יְבִישָׁה הָאָרֶץ. וְתִרְגַּם יְהוֹנָתָן שְׁזָה חֲדָשׁ מֵרַחֲשׁוֹן (פְּדַעַת רַבִּי אֲלִיעֶזֶר רִש"י פְּסוּק י"ג).

וְרִצִּים מִן הַשְּׁמַיִם לְרַמּוֹ לְנוּ עַל הַזְּמַנִּים שְׁכְּתוּב בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעֹת וּמְקוּיָם שְׁיִסְתַּיִם בְּרַחֲמִים עוֹד קוֹדֵם, אֲכַל כָּל זֶה תְּלִי רַק עַם כְּלָנוּ נִכְנָס לְתוֹף תַּבַּת נַח בְּרַגְעַת הָאֲתֵרוֹן כִּי לֹא יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח, וְיִלְמָדוּ זֶה־הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ שְׁאָמַר מִשָּׁה רַבֵּנוּ בְּזֶה־הַפְּרָשַׁת

בְּהַעֲלֹתוֹךָ (דף כ"ג ע"א): (דְּנִיָּאֵל יב) הַמְשַׁכְּלִים יִבְיָנוּ (דְּנִיָּאֵל ש"ס) - אֵלּוֹ בְּעֵלֵי קַבְּלָה, שְׁנִאָמַר בְּהֵם (ש"ס) וְהַמְשַׁכְּלִים יְזַהְרוּ כְּזֶה־הַרְקִיעַ. אֵלּוֹ אוֹתָם שְׁמַשְׁתַּדְּלִים בְּזֶה־זֶה שְׁנִקְרָא סֵפֶר הַזְּהָר, שְׁהוּא כְּמוֹ תַּבַּת נַח שְׁמַתְּנָסִים בְּהַ

שְׁנֵים מַעִיר וְשִׁבְעַת מַמְלָכוֹת, וְלִפְעַמִּים אֲחָד מַעִיר וְשְׁנַיִם מַמְשָׁפְתָה, שְׁבָהֶם יִתְקַיֵּם (שְׁמוֹת א) כָּל הַבּוֹן הַיְלֹוֹד הַיִּאֲרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ. וְזֶה אוֹרָה שַׁל סֵפֶר זֶה, וְהַפֵּל עַל הַסְּבָה שְׁלֶף.

[כְּף אוֹמַר הַרְעִיָּא מֵהִימָנָא מִשָּׁה רַבֵּנוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי ז"ע].

פרק ב'

עדות משמים - הבשר הטרף!!!

גם מזה שמוצג בשוק כ"כשר" הינו "טרף למהדרין"!!! (בגימטריא "בהכשר הבד"ץ")

הרב רמי לוי: אם אתה היית יודע, ומביאים לך בשר - אומרים לך הבשר הזה טרף, נבילה. היית אוכל? לא היית אוכל!

עכשיו בשניה הזאת שהראו לך את כל החיים דבר דבר, הראו לך גם מה נכשלת בשגגה, נכשלת גם בבשר טרף? נכשלת במאכלות אסורות?

נתן: אני יודע בוודאות, כן!

הרב רמי לוי: אבל כל מה שנכנסת ואכלת ידעת פה זה לא טרף, מותר לאכול?

נתן: כן!

הרב רמי לוי: ובכל זאת יש שם טריפות ונבילות?

נתן: בכל זאת, כתוב 'כשר'. ובכל זאת.

הרב רמי לוי: כתוב 'כשר', אבל יש שם בשר טריפות ונבילות. ובעולם העליון מראים שכל האכילה הזאת היתה - היה מקרים של טריפה ונבילה⁴.

המעורב בה נתברר מהרע וגובר ועולה ונכלל בקדושה. כגון דרך משל האוכל בשרא שמינא דתורא ושותה יין מבושם להרחיב דעתו לה' ולתורתו, כדאמר רבא: "חמרא וריחא" כו', או בשביל כדי לקיים מצות עונג שבת ויום טוב. אזי נתברר חיות הבשר והיין שהיה נשפע מקליפת נוגה ועולה לה' כעולה וכקרבן. וכן האומר מילתא דבדיחותא לפקח דעתו ולשמח לבו לה' ולתורתו ועבודתו שצריכים להיות בשמחה, וכמו שעשה רבא לתלמידיו, שאמר לפניהם מילתא דבדיחותא תחלה ובדחי רבנן.

אך מי שהוא בזוללי בשר וסוכאי יין למלאות תאות גופו ונפשו הבהמית, שהוא בחינת יסוד המים מאריבע יסודות הרעים שבה שממנו מדת התאוה, הנה על ידי זה יורד חיות הבשר והיין שבקרבנו ונכלל לפי שעה ברע גמור שבשלוש קליפות הטמאות, וגופו נעשה להן לבוש ומרכבה לפי שעה, עד אשר ישוב האדם ויחזור לעבודת ה' ולתורתו. כי לפי שהיה בשר היתר ויין כשר, לכך יכולים לחזור ולעלות עמו בשבוש לעבודת ה', שזהו לשון היתר ומותר, כלומר שאינו קשור ואסור בידי החיצונים שלא יוכל לחזור ולעלות לה'. רק שהרשימו ממנו נשאר בגוף, ועל כן צריך הגוף לחיבוט הקבר כמו שיבואר לקמן. [וכן החיות שבטיפות זרע שיצאו ממנו

4 בליקוטי אמרים תניא פרק ז: אך נפש החיונית הבהמית שבישראל שמצד הקליפה המלוכשת בדם האדם כנזכר לעיל, ונפשות בהמות וחיות ועופות ודגים טהורים ומותרים באכילה, וקיום וחיות כל הדומם וכל הצומח המותר באכילה. וכן קיום וחיות כל המעשה דבור ומחשבה בענייני העולם הזה שאין בהם צד איסור, לא שרש ולא ענף משס"ה מצוות לא תעשה וענפיהן דאורייתא ודרבנן. רק שאינו לשם שמים, אלא רצון הגוף וחפצו ותאותו, ואפילו הוא צורך הגוף וקיומו וחיותו ממש, אלא שכוונתו אינה לשם שמים כדי לעבוד את ה' בגופו, לא עדיפי מעשה דבור ומחשבות אלו מנפש החיונית הבהמית בעצמה. והכל כאשר לכל נשפע ונמשך ממדרגה השנית שבקליפות וסטרא אחרא, שהיא קליפה רביעית הנקראת קליפת נוגה, שבעולם הזה הנקרא עולם העשיה, רובו ככולו רע, רק מעט טוב מעורב בתוכה, [שממנה באות מידות טובות שבנפש הבהמית שבישראל, כמה שבארנו לעיל]. והיא בחינה ממוצעת בין שלוש קליפות הטמאות לגמרי ובין בחינת ומדרגת הקדושה. ולכן פעמים שהיא נכללת בשלוש קליפות הטמאות [כמו שכתב בעץ חיים שער מ"ט ריש פרק ד' בשם הזהר]. ופעמים שהיא נכללת ועולה בבחינת ומדרגת הקדושה, דהיינו כשהטוב

נתן: כן, אבל לא הכל...⁵

הרב רמי לוי: אבל היה מקומות שלא [היה כשר].

אחד מהקהל: הם גם צעקו "רשע רשע".

נתן: הכל, כל עבירה ועבירה.⁶

כשוגג - כמזיד

אחד מהקהל: אבל זה היה בשגגה!!!

הרב רמי לוי: כן רבותי, זוהי גם עצת היצר הרע 'שגגה, שגגה', - [אבל] גם מי ששותה

וחיילותיה מלבישים לחיות שבטיפות, כידוע לידועי ח"ן], אלא אם כן יעשה תשובה מאהבה רבה כל כך עד שזדונות נעשו לו זכויות.

ובזה יובן מאמר רז"ל: "איזהו מעוות שלא יוכל לתקון, זה שבא על הערוה והוליד ממזר". שאז גם אם יעשה תשובה גדולה כל כך, אי אפשר לו להעלות החיות לקדושה, מאחר שכבר ירדה לעולם הזה ונתלבשה בגוף בשר ודם.

5 אפשר לומר בגלל שהיה תינוק שנשבה - אז ה' הציל אותו, רוב הזמן, שומר פתאים ה'. אבל אחרי שכבר יודעים שהבשר טרף, זה כבר לא שומר פתאים ה' - אלא רק זה מומר אוכל נבילות לתאבון!!!

6 מכאן ומעוד מקומות רואים איך שיש במוח שלו הרבה מה לספר ורק מגלה על קצה המזלג, ומספר רק באופן של צמצום לענות בקיצור מתוך שפע הדברים שראה, ואם ישאלו אותו וידברו איתו שלא בפני הרבה אנשים כל כך, כשיהיה בישוב הדעת יתגלו בוודאי עוד הרבה דברים, וכיצד יתגלה המשיח, ורואים את זה בעליל בכל ילד בר מצוה שהולך פעם ראשונה להתפלל לפני העמוד ואפילו שיהיה כבר בן 15 שנה יעשה שגיאות אפילו שמתפלל כל יום כל החיים שלו, וזה רואים יום יום, כי פחד הציבור עליו, ולמה לא יחשבו על הילד הזה שרואים כל זה בעליל כל כך פשוט, ולא צריכים לזה מומחיות, וכל מלמד ומורה דרך יבין את זה בפשטות, וכן טלפנו אלי הרבה מאוד אנשים ואמר לי - אני לא יודע איך יכולים לומר על דבר כזה שאינו אמת! אשה אחת מהנדסת מהטכניון בחיפה ונעשית בעל תשובה בעזרת השם על ידי שמיעת השיעורים של הצדיק המזכה הרבים הגדול בדורינו רבי אמנון יצחק שליטי"א והתחילה ללמוד הרבה זוהר הקדוש, ונתנה לערך מאה שיעורים בספר קב הישר והזהירה הרבה חברות בתשובה, טילפנה אלי ואמרה, אין לי שום ספק שהכל אמת ובהשגחה העליונה זימנו מן השמים את הדברים כדי שעם ישראל ישמע ויתעורר ויתכונן לגאולה.

בתאוה בהמית, שלא קידש עצמו בשעת תשמיש עם אשתו טהורה].

מה שאין כן במאכלות אסורות וביאות אסורות, שהן משלוש קליפות הטמאות לגמרי, הם אסורים וקשורים בידי החיצונים לעולם, ואין עולים משם עד כי יבוא יומם ויבולע המוות לנצח, כמו שכתוב: "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ". או עד שיעשה תשובה גדולה כל כך שזדונות נעשו לו זכויות ממש, שהיא תשובה מאהבה מעומקא דלבא באהבה רבה וחשיקה ונפש שוקקה לדבקה בו יתברך, וצמאה נפשו לה' כארץ עיפה וציה, להיות כי עד הנה היתה נפשו בארץ ציה וצלמות, היא הסטרא אחרא, ורחוקה מאור פני ה' בתכלית. ולזאת צמאה נפשו ביתר עוז מצמאון נפשות הצדיקים, כמאמרם "ל: "במקום שבעלי תשובה עומדים" כו'. ועל תשובה מאהבה רבה זו אמרו שזדונות נעשו לו זכויות, הואיל ועל ידי זה בא לאהבה רבה זו. אבל תשובה שלא מאהבה זו, איך שהיא תשובה נכונה וה' יסלה לו, מכל מקום לא נעשו לו זכויות, ואין עולים מהקליפה לגמרי עד עת קץ שיבולע המוות לנצח.

אך החיות שבטיפות זרע שייצאו ממנו לבטלה, אף שירדה ונללה בשלוש קליפות הטמאות, הרי זו עולה משם בתשובה נכונה ובכוונה עצומה בקריאת שמע שעל המטה, כנודע מהאר"י ז"ל ומרומז בגמרא, "כל הקורא קריאת שמע על מטתו כאלו אוזח חרב של שתי פיות" כו' להרוג גופות החיצונים שנעשו לבוש לחיות שבטיפות, ועולה החיות מהם, כידוע לידועי ח"ן. ולכן לא הזכיר עוון זרע לבטלה בתורה בכלל ביאות אסורות, אף שהחומר מהן וגדול עוונן בחינת הגדלות וריבוי הטומאה והקליפות, שמוליד ומרבה במאד מאד בהוצאת זרע לבטלה יותר מביאות אסורות, רק שבביאות אסורות מוסיף כוח וחיות בקליפה טמאה ביותר, עד שאינו יכול להעלות משם החיות בתשובה, [הגה"ה: מפני שנקלטה ביסוד דנוקבא דקליפה המקבלת וקולטת החיות מהקדושה. מה שאין כן בזרע לבטלה, שאין שם בחינת נוקבא דקליפה, רק שכחותיה

רעל⁷ בשגגה - הוא מת. אתם יודעים את זה גם מי שנופל מהגג בשגגה הוא מגיע לאורטופדית מהר מאד⁸. והוא לא יכול להגיד לרופא שגגה שגגה, נפלתי מהגג בשגגה! אחרת גם יכניסו אותו לגיהנם בשגגה⁹! רק בשגגה¹⁰, שם יעשו איתו מדה כנגד מדה. עד כאן דברי הילד והרב רמי לוי שליט"א.

אומרו ולא תטמאו ונטמתם בם, וצריך האדם לזיזר בתוספת זהירות וזריות בכל דבר אשר יכנס בגדר ספק שיקוץ זה, עכ"ל

10 ספר

רבי עקיבא אייגער

הספור הנורא בעיני לאמנו

ספור נורא שפארע בתקופת חייו של הגאון רבי עקיבא אייגער זכותו תגן עלינו ופקסו השואב חשוני בקל העניינים הנזעגים לכשרות, והדברים השונים ואמורים מקטן ועד גדול לבחון זאת ולספר זאת לילדים הקטנים. בין האנשים הרבים שהגיעו לאותו בית קטן הגיעה גם הגבאית עטל, לאחר שעות ארוכות שהתמנה בתור, היא נכנסה לגאון ופרצה בבכי, - מה קרה לה? תשעה בנים יש לעטל הלומדים בישיבות, כלם ידועים בעוליהם - בעלי ראשים חריפים, חוץ מאחד בשם משה נח, - שילדאבון הנורו - יש לו ראש סתום ואינו יכול להבין אפילו שורה אחת מהגמרא. משה נח בן חמש עשרה, אף בלהבין חתיכת גמרא הוא כמו ילד בן שלש.

פאָ לאַר ער זי מַפְעֵל הַזֶּה הַעוֹלָמִי פֶת ים:
527-65191 - אַלּוֹל תִּשְׁעִיה

תולדותיהם של צדיקים

הגה"ק רשכבה"ג רבי עקיבא אייגר זיע"א נולד לאביו הק' רבי משה גינו זצ"ל בשנת תקכ"ב באוינושט. בצעירותו למד אצל דודו רבי בנימין וולף אייגר זצ"ל רבה של לייפציג לאחר שקנה ממנו חכמה הביאו הנ"ל לישיבתו של רבי יצחק יוסף תאומים שהיה רבה של סלוצק וקרוב.

כבן י"ג חיבר חיבור על מס' חולין. בהיותו כבן ט"ו כבר אמר שיעורים לפני תלמידים מבוגרים הימנו.

לאחר הנישואין עבר לגור אצל חותנו מו"ה יצחק מרגלית שהעניק לו מרוב טובו ועושרו ואף קנה לו בית דירה גדול עם ספריה גדולה. שם ישב על התורה והעבודה מתוך נחת והרחבה, עד שאירעה בשנת תק"נ שריפה גדולה בעיר בשנת תק"נ וחוטנו איבד את כל רכושו, אזי, נאלץ לקבל על ע"ע את עול הרבנות כר מרקיש - פרידלאנד ושמו התפרסם המהרה כפוסק הדור ורבים הריצו אליו את שאלותיהם מכל קצווי תבל. בשנת תקע"ב לקח את הגאון הק' רבי משה סופר בעל החת"ס ז"ע כחתן לבתו, והיה עמו בקשרים הדוקים וחוקים.

בשנת תקע"ד נקרא לשמש כרבה של פוזנא, שם הרחיב את ישיבתו הגדולה שממנה יצאו גדולי תורה

7 כתב רבינו הרמח"ל זיע"א בספרו מסילת ישרים פרק יא: והנה מי שיש לו מוח בקדקדו, יחשוב איטורי המאכל כמאכלים הארסיים או כמאכל שנתערב בו איזה דבר ארסי. כי הנה אם דבר זה יארע, היקל אדם על עצמו לאכול ממנו אם ישאר לו בו איזה בית מיחוש, ואפילו חששא קטנה? ודאי שלא יקל. ואם יקל, לא יהיה נחשב אלא לשוטה גמור אף איטור המאכל כבר בארנו, שהוא ארס ממש ללב ולנפש. אם כן מי אפוא יהיה המיקל במקום חששא של איטור אם בעל שכל הוא. ועל דבר זה נאמר (משלי כג): ושמת סכין בלועיך אם בעל נפש אתה.

8 שבועים אָף איש פָּרוּ בתחית המיתים בגלל שאכלו ונתפסמו במאכלות אסורות עד שפָּצְאוּ מהדת ובא עליהם מַלְךְ וְהָרַג אֶת פֶּלֶם רח"ל וְיָדוּעַ שֶׁעַל יְדֵי הַשׁוֹחֲטִים הַקְּלִים שֶׁהֶאֱכִילוּ בְּשֶׁר פּוּגֵל, פָּצְאוּ מִן הַדֵּת לַעֲרֹךְ ג' וְחֻצֵי מִלְּיָאן וְהוֹדִים רח"ל, כַּמְבָּאָר בְּשִׂאֵלוֹת וְתִשְׁבוּת "דְּבָרֵי חַיִּים" (וְיִרְדֵּה דַעַת חֵלְקֵי אִי סִימֵן ז') שָׂאִין עֲבָרָה כַּמְאָכְלוֹת אֲסוּרוֹת שֶׁמְשַׁמְטֵם הַלֵּב הַיִּשְׂרָאֵלִי, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים רָאִינוּ דַעַל יְדֵי זֶה פָּצְאוּ מִן הַדֵּת כַּמֵּה הַלּוֹת בְּאַרְץ לַע"ז שֶׁאָכְלוּ וְנִתְפַּסְמוּ בְּגִבּוּלוֹת וּטְרָפוֹת עַל יְדֵי הַשׁוֹבְבִים הַקְּלִים, וְגַבְרוּ עֲלֵיהֶם דַּעוֹת זָרוֹת עַד שֶׁנֶּאֱבָדוּ מִן הַקְּהֵל (עֵי"ש דְּבָרֵי הַחֻצְצִים לַהֲבוֹת אש), וְכֵן מוּבָא בְּדָגְל מִנְהַג אֲפָרִים" (פְּרֻשֶׁת עֵקֶב מִקְּבַח מִהֲרַמְבַּם זצ"ל) שֶׁשְּׁבַעִים אָף איש פָּרוּ בתחית המיתים בְּגִלְל שֶׁאָכְלוּ וְנִתְפַּסְמוּ בְּמִאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שֶׁנֶּאֱבָאוּ מִהֵדֵת וּבָא עֲלֵיהֶם מַלְךְ וְהָרַג אֶת פֶּלֶם רח"ל. וְיָדוּעַ שֶׁמְעַרְמַת הַסֵּמ"ך מ"ם שֶׁלֹּא לַפְתּוֹת כָּל יְחִיד וְיָחִיד, וְכַ מְעַמִּיד שׁוֹחֲטִים וְרַבָּנִים בְּכָל מְקוֹם מִסְטֵרָא דִּילֵיהּ וְעַל יְדֵי זֶה הִכַּל בְּרִשְׁתּוֹ. - הַרְמַבַּם כּוֹתֵב (כִּפִּי שֶׁהָ מוּבָא בְּסַפְרֵי הַקְּדוּשׁ דָּגֵל מִנְהַג אֲפָרִים פְּרֻשֶׁת עֵקֶב ד"ה "וּמִלְמָה" וּבִפְסֻת פֻּעֵנֵה פְּרֻשֶׁת יְהוֹ ס"ד ד"ה שֶׁמְעִתִי בְּשֵׁם הַרֵב שְׁלֵהָ) שֶׁזֶּה שֶׁאִינוּ נִזְקֵר מִמֵּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת הַשֶּׁכֶל שֶׁלוּ נִמְשָׁךְ לְטוּמְאָה וְהוּא מְגִיעַ עַל יְדֵי כֶּף הַלֵּילָה לְכַפִּירָה רַחֲמָנָא לִי אֲעֻל, וְהוּא אִינוּ מִקְבֵּל מוּסַר מִחֻמְרֵי הַדּוֹר, וְהוּא מְבִיא עַל עֲצָמוֹ אֲסוּנוֹת עַל־כֵּן.

9 כתב האור החיים הקדוש זיע"א בפרשת שמייני - ואומרו ולא תטמאו בהם אולי שיויך לומר שצריכין ישראל להזהר לכל יכנסו לפיהם, אפילו בהיסח הדעת, כי הפרש שבין השוגג למזיד במציאות זה, כשוגג כמזיד. כי התיעוב יעשה מעשהו בנפש אדם, אפילו בהיסח הדעת, אלא שישתנה הפנים במעשה מזיד תעשה נפשו שקץ, ובשוגג תטמא נפשו ותטמטם, והוא

אָהד הפתבים הידועים שזנב במקום, העלה את הארוע מעל גבי הכתב וכך כתב:

"מאות מאות של תושבים יצאו לדרך בפניסה אל העיר שם המתינו, צפו וזכו לקבל את פניו של הגאון, מנחם מן מקרבת ענלה המוגלת על ידי ארבעה סוסים, בענלה יושב אדם וזה שהיה לכוש בנגד משי וקבוש ככובע מיוחד על ראשו, על פניו נתן היה לראות את עדינותו ואת צורתו המיוחדת שבאה להשרות אורח הנהגה קזו לה זוכים פאלו שקמו על מנת להיות מנהיגי הדור, תחושה זו היתה של מאות האנשים שהתקרו בו במקום, כלם התכופפו לראותו, ובאמצע קם אדם והכריז בקול "ברוך הבא!" וכלם השיבו אחריו."

כאמור, כלם הגיעו, כל תושבי העיר, העסקנים וראשי הצבור, כלם התאספו בכפר הגדול של העיר. בני התורה סגרו את גמרותיהם, הסוחרים סגרו את בתי העסק, הנשים השאירו את עבודתם במטבח ובאו ביחד עם ילדיהן בידיהן, כלם באו לחלק כבוד לרבו של ישראל.

גלי דמעות של שמחה וחדנה נשפכו בעת הופעתו של הגאון והשטת ידיו לקטן ולגדול, שורות ארוכות של הנשים שעברו בפניו עם ילדיהן ובקשו שהגאון יניח ידיו על ראש ילדיהן ויברכם, ונתן היה לראות איך הגאון אומר בשפתיו "סוף ה' עליכם, עליכם ועל בניכם."

תושבי העיר רבו בינם לבין עצמם, בידי מי תפול הזכיה שהגאון יתאכסן בביתו, לכן החלט להפיל גורל בענין אף עוד בטקס הספיקו לעשות זאת נודע פי הגאון בעצמו כבר קבע את משקנו אצל אהד מבני משפחתו המתגורר בעיר.

מיהו אותו קרוב שזכה לקץ שהגאון יתאכסן בביתו - ואז ספר ראשי הקהל להשיג מפיו של הרב פריטים בענין, תחלה נסה האורח להתחמק מלהשיב, אף קשה ללו לא הרפו הוא אמר להם את שמו של אותו יהודי שהיה ידוע עניו ונשב בצד המערבי של בית הכנסת.

קשראשי הקהל שמעו את השם הם עקמו את האף ואמרו, מה הפרוש! רב גדול כזה המגיע לבקור הסטורי בעיר לאמזע יתאכסן אצל יהודי פשוט שקנה, מה יאמרו על כך טובי העיר, ואנו, איך נשמר על כבוד התורה?

אבל הגאון רבי עקיבא איגר עמד על דעתו, ובקש ממלויי שויבילו אותו הישר לביתו של הקרוב. ראשי הקהל נסו שוב להניאו, הם נסו להסביר לו שביית קרובו קטן ביותר שפמעט מתמוטט, ובזיון גדול יהיה לעיר לאמזע ממעשה קנה, הם הבטיחו לו שישביבו את הקרוב לו בראש השלחן ויכבודו אותו בכבוד הכי גדול.

*

הלמדנים ושבעה טובי העיר מנסים אף הם את פתם, ומנסים לשכנע את הגאון בדרך הפלפול כשהם טוענים בפניו, שאפילו במצות השבת אבדה שהוא מצוה

רבים. לחם בתקיפות רבה כנגד הרפורמים והמשכילים למיניהם. אף הם ניסו לפעול נגדו אצל השלטונות שלא יאשרו לו את מעומדותו לרבנות בטענה שאינו יודע את שפת המדינה.

מעט מגדולתו וקדושתו של הגאון רבי עקיבא איגר זצ"ל שעל אף שידע כל ספר ככתבו וכלשונו מראשון ועד אחרון, אם קנהו או קבלו במתנה, מ"מ היה כותב על דברי הגמ' או הראשונים "ולא זכיתי להבין דברי התוס' וה' אייר עיני". כל לילה לפני שינתו היה מבקש מחלה וסליחה מאתם ספרים שלא למד בהם באותו היום, ובכה בדמעות שליש, מרוב גדולתו וענותותו.

כאשר ביקר אצלו הרה"ק רבי בונם מפרשיסחא, אמר לרבינו: אילו היה רבינו גודר את עצמו בד' אמות, ולא היה נותן לכובא אליו, היה הזה טובה גדולה לכל העולם, כי תורתו הקדושה החזיק את כל העולם, וכאשר הפריעו אותו הזיק זה לכל העולם כולו.

בשנת תקצ"ח נתמנה לישב על כס הרבנות בקהילת פרעשבורג המעטירה על כסאו של הגר"מ חריף שנסתלק לב"ע, ישב על כסאו במשך י"א ימים ונתבקש לישיבה של מעלה ב"ג תשרי תקצ"ח, ז"ע ועכ"א.

חיבוריו ה": גליון הש"ס, דרוש וחיודוש, שו"ת ר"ע אייגר, הגהות למשנה ולשו"ע, וש"ס ועוד הרבה.

מספר מנחת יהודה פירק ט' ענף א'

ספור נורא שארע בתקופת חייו של הגאון רבי עקיבא אייגער וכותו תנן עליו ופסקו שהוא חשוב וחייו בכל העניינים הנוגעים לכשרות, והדברים חשובים ואמורים מקטן ועד גדול לבחון זאת ולספר זאת לילדים הקטנים.

כל אפוא מבקשת וזכינו לגדל בנים ובני בנים עוסקים בתורה חכמים ונבונים אהבי ה' יראי אלוקים אנשי אמת ורע קודש בה' דבקים ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים וכו' וזה השאיפה שלהם ונביא עקשו ספור שמאבלות אסורות מטמטמים את הילדים שלא יוכלו להיות כן.

א

הקבלת פנים

הספור ארע בעיר לאמזע בראש חדש סיון בשנת תקצ"ו. כל העיר היתה בעת ההקנות לקראת החג, הרגישו את אורח החג, הבתים היו ערוכים ומוכנים, מפות לבנות המשמשות בדרך כלל בעת הסדר פיסו את השללכות, וצפיות חגיגות פיסו את המסות. אבל כל מי שהתבונן בתוך הבתים ראה שהם רקים מאדם, קאלו התושבים פרחו מן המקום בשל ארוע זה או אחר.

מה קרה?

העיר פלה אנשים נשים וטף יצאו לקבל את פניו של גאון הדור רבי עקיבא איגער, שהגיע למקום לבקור קצר.

כשהגיעו הדברים לגמרא הכל היה אצלו הפוך.

הגאון רבי עקיבא איגער הבין ללכה של האמא השבורה שקמאד חשוב לה ענין למוד התורה של בנה, ואמר לה: "גדולי הפוסקים פותבים (ש"ר י"ד) שחכמים להיות זהירים שאפילו ילד לא יטעם ממאכלות אסורות, כי זה נוגע לנשמה, וכשהוא גדל הוא מקבל על ידי כך טבעים לא טובים בראשו וראשו סתום ככל הקשור לתורה..."

מה, מה? - שאלה עטל בהיסטוריה - האם בני פשיה ילד אכל מאכל אסור? חס ושלום, רבי דבר קנה לא קרה מעולם וזה לא יתכן!"

"מהספור שנה - השיב הגאון ברגיעה - נראה לי שבעת שהיה ילד הוא אכל מאכל אסור, ורק זו יכולה להיות הסבה מדוע אינו מכין גמרא..."

עטל שהיה חזיר בה אמנות חכמים נרעיה ושאלה:

אם כן מהי העצה לך רבי?

"להתייגע בלמוד התורה בדרך קפדנות, ולעמל הרבה -

הגאון חזר על כך כמה פעמים ובכך הסתיימה השיחה.

ומיד נכנס אחריה הבא בתור.

עטל הגיעה לביתה וספרה לבעלה ר' הירש לייב מה

שאמר לה רבי עקיבא איגער בענין משה נחין.

"איך זה מתאים לך אשה צדקנית - שואל ר' הירש לייב

כשגלו עוקן ומרייות - שלא להיות זהירה בדבר כזה

ובנו יאכל ויבניס לפה אכל אסור?"

"האם כך אני נראית בעיניך? שאני כל כך מושחתת? -

מתרעמת עטל בטון גבוה - מי עוד יודע פמון כמה

מסירות נפש יש לי בענינים אלה? עוד אף פעם לא

נכנס לביתנו חלב שאני בעצמי לא עמדתי בעת

החליבה; הילדים עוד אף פעם לא טעמו לחם מן הרחוב

רק מה שאני בעצמי אפיתי, פרות או ירקות שיש

עליהם תולעים עוד אף פעם לא נכנסו לפה, ובשר הלא

אתה בעצמך יודע שאתה פמורה הוראה אף פעם לא

הכנסת בעינתה רק ממה שאתה עצמך היית בעת

השחיטה ובעת הדביקה, אם כן איך אתה יכול לזרק

עלי אשמה כזו כאלו לא הייתי זהירה כשאתה בעצמך

יכול להעיד על כך את ההפך?!

לאחר כמה דקות של רגיעה נרעיה עטל ולאחר ההרור

נוסף בדבריו של הגאון היא אמרה לבעלה: "אולי הבן

שלנו משה נח אכל בעת היותו ילד איזה מאכל אסור

אצל שכן או חבר או באיזו שמחה?"

"זה נשמע כלאורה - משיב ר' הירש לייב - צריכים

פשוט מאד לחקור." ושיניהם החליטו לחקור היטב את

משה נח היכן הוא אכל מגלי שהם ראו וידעו על כך.

כשמשעה נח חזר בערב לביתו מהשיבה חיכו אליו

ההורים ללא סבלנות. ר' הירש לייב קרא לו וקרבו והחל

להתענין בלמודיו בשיבה, מה הוא למד ותוך כדי דבור

הוא שאל אותו האם הוא אכל אי פעם אצל אנשים

מחוץ לביתו, אכל משה נח טוען פי הוא תמיד נשמע

דאורייתא תלמיד חכם פטור מן ואין זה לפי כבודו, אם

כן איך יכול הקרוב לבזות את עצמו ואת כל העיר?

כששמע ר' עקיבא איגער את הערה התלמודית והיו

פניו רציניות כאלו הוא ישב וכתב חדושי תורה, אף

הוא השיב מיד במקום, שדוקא באותו אזור ידידי,

ישנה ראייה הפוכה. בהשבת אבדה כתוב "והתעלמת"

(דברים כ"ב) דורשים חז"ל מן שלעלמים מתר להתעלם

כאשר מדבר גזון ואין זה לפי כבודו, אף ככל הקשור

לקרוב קרובים כתבו "ומבשרך לא תתעלם" (ישעיהו

נ"ח) - מהקרוב שלך לא תתעלם, ומכך אין כל התר

אפילו לא לזון ואין לפי כבודו, ויחזיק לכבד קרוב

ככל מה שאפשר..."

הערה זו של הגאון השתיק את פלם ור' עקיבא איגער

הלך מיד לביתו של קרובו שם הוא התאכסן בכל הזמן

ששהה בלאמזע.

מאותו היום בו הגיע רבי עקיבא איגער ללאמזע לא

הפסיקו לזרם אנשים לבית הקטן שברחובות האפלים

של העיר, שם התגורר קרובו של הרב, הרבה מאד

יהודים גם מהמקומות הסמוכים ללאמזע הגיעו לראות

את האורח, הבית שעמד כמעט לפול היה מלא

באנשים מפל גוני הקשת המקומית, ביניהם למדנים

שהגיעו עם קשיות והיות של אפי ורבא להקשות על

רבי עקיבא איגער, אחרים באו ובקשו לראות את

תפלתו של רבי עקיבא איגער, אחרים באו לשמוע מלה

טובה ממנו, אחרים רצו לראות איך אוכל את הסעודה,

הלא כל צעד שלו היה מלא בתורה, הגיעו כל סוגי

האנשים המבקשים ברכות או סתם לשוחח עם הרב,

הרבה שטחו את מר לבם בעניני פרנסה, שלום בית,

נחת מהילדים וכדומה.

הבקשה של עטל הנפאית

בין האנשים הרבים שהגיעו לאותו בית קטן הגיעה גם

הנפאית עטל, לאחר שעות ארפות שהייתה בתור,

היא נכנסה לגאון ופרצה בכבי, עטל הנפאית שתמיד

מלאה חיים ושמחה ושבכל נשמתה היא רודפת אחר

כל מצוה המזדמנת לה - מה קרה לה?

תשעה בנים יש לעטל הלוטמים בישיבות, פלם ודועים

כעלויים בעלי ראשים חריפים, חוץ מאחד בשם משה

נח, - שלדאבון הוריו - יש לו ראש סתום ואינו יכול

להבין אפילו שהיה אחת מהמגמרא. גלל ענין זה כבר

היתה עטל אצל הרבה גדולים וצדיקים, היא נסתה

הרבה סוגי סגולות אף שום דבר לא עזר, בזמן שר'

עקיבא איגער הגיע לעיר היה כבר משה נח בן חמש

עשרה, אף בלבונו חתיכת גמרא הוא היה כמו ילד

בן שלוש.

הדבר היה מאד תמויה, מאחר ובעניני העולם, ובמידת

ככל הקשור לחשבונות ולמודים אחרים הוא היה טוב

בדרכה מאתי, הוא תפס במהירות וכלא כל מאמץ, אף

אזוהי קהילתנו? מן היהודים המאד פשוטים של לאמזע, הוא היה מאד מגשם, עבודתו היה לתקון ארורות סוסים, ובשראה את ר' הירש לזב המורה הוראה נכנס לביתו, קבל אותו בחייו רחב שפראה היטב על פניו החיונים.

מה עושה המורה צדק במקומי? - שואל הוא את האורח מבלי לאמר שלום, קולו נשמע בדיוק כמו קולות ארורות הסוסים.

ר' הירש לזב בקש ממנו שיספר לו בענין חתנתו בזוג שני שנצרכה לפני עשר שנים.

את קהילתנו כלל לא מענין מדוע אותו "חצי רב" - כפי שפנה את ר' הירש לזב - מעונין לדעת מה קרה בחתונתו לפני עשר שנים, הוא אינו נמנה על אותם האנשים שדברים מן הסוג הזה מענין אותם ונמצא עדין בזכרון, עבורו מספיקה העבודה היבשה שאחד מ"בני העיר" עומד ומדבר אתו ומתענין במהלך חייו, האם עוד יש משהו שחשוב ונדול יותר? לכן מוכן היה למסר לר' הירש לזב את כל מה שזוגע. הוא מספר לר' הירש לזב שלפני שלשים שנה הוא התגרש מאשתו הראשונה רחל שהיתה מהעיר ראונע ולאחר שישב לבד במשך עשרים שנה החליט להתחתן עם אשתו השנייה חנה.

מבלי שתבע ממנו ומבלי שפאלץ היה לזרחה אותו לכך ממשיך קהילתנו לספר נקודות מענינות מאותה חנה שהיא ארנה, מי היה הרב מסדר הקדושין ומי היה השוחט של העופות לאותה חנה. לר' הירש לזב היה כבר מספיק, הוא נפרד ממנו בשהוא מאחל לו אריכות ימים ושלוש בתי ומשם הוא פנה מיד לביתו של השוחט.

מיד כשנכנס ר' הירש לזב לביתו של השוחט נתן לו שלום ושאל אותו? האם אתה עדין זוכר איך הלכה אז השחיטה בעת ששחטת את העופות לחתונתו של קהילתנו הלפקט לפני עשר שנים?.

אותו שוחט זקן שקבר יצא לפנסיה מעסק השחיטה בשל גילו המתקדם, מיד נהיה חור והחל לגמגם: אותה חנה של קהילתנו שם נכחתי בשחיתת העופות, כפנה תענית כבר התענית ועתה אתה בא שוב להפזיר לי את עוונתי?...

האם השחיטה לא היתה פשרה חס ושלוש? - שואל ורועד ר' הירש לזב.

"לא, לא", מרעע אותו השוחט - השחיטה היתה בתכלית הפשוטה, אך צרה אחרת היתה כאן. והוא השתתק.

"מה עוד יכול להיות?" ממשיך ר' הירש לזב, מה יכול לענין אותך מה שארע לפני עשר שנים- מסכה השוחט הזקן להתחמק ממנו.

כאן שפף ר' הירש לזב את כל לבו בפני השוחט הוא מספר לו את כל אשר ארע לזבנו משה נח ומה אמר על

לצווי האם ולא אכל משום אוכל ללא רשות אמו וכפי שזכר מעולם לא אכל אצל זרים חוץ ממה שהאמא בעצמה הכינה לו.

אבל ר' הירש לזב אינו מרפה, הוא בטיח בדבריו של רבי עקיבא אנגור, ולוחץ על משה נח שיפעיל את הזרין שלו ויזכר אולי בכל זאת הקניס לפיו אכל מחוץ לבית, אפילו אם זה קרא לפני הרבה שנים.

"אבא נפרתי במשהו - אומר משה נח לאחר שעשה מאמץ בזכרוננו - היה זה בעת שהייתי בן חמש באחד מימי החגה בשחורתי ביחד עם חבר מהחדר, עברנו ליד בית המלון של העיר שם נצרכה חנה, יצא אלינו אחד מהמתנים והקניס אותנו פנימה וכבד אותנו בצלחת מרק וחתכות עוף הייתי אז כל כך רעב ששכחתי כלל מצווי האם..."

*

ר' הירש לזב כבר יודע עתה כי בנו אכל בעת צעירותו סעודה אצל זרים, אבל ביחד עם זאת התמיהה שלו הלכה וגברה מאחר והלא ידוע כי בית המלון שנקרא ליהודי ירא שמים ותלמיד חכם ששמו ר' אליעזר טורקו, שוחט העופות מהעיר, גם ידוע פהסיד ובעל מעשים טובים, אם כן איך זה יכול להיות שדוקא בעת אותה סעודה שהינדל היה שם אכלו אצל טורקו רחמנא ליצלן?

ר' הירש לזב מחליט לפנות קדם כל לבעל בית המלון ר' אליעזר אולי הוא עוד זוכר את אותן המאכלים שהגישו אז בחנה.

למחרת מיד אחרי תפילת שחרית היה כבר ר' הירש לזב אצל ר' אליעזר בבית המלון.

"אולי אתה זוכר, ר' אליעזר - שואל ר' הירש לזב - את ארחת החנה שנצרכה אצלך בתקופת חנה לפני עשר שנים?."

"מה אתה מדבר, ר' הירש לזב? - פותח עליו ר' אליעזר זוג עינים כבדות - כמעט פעמים בשבע שנצרכות כאן חתנות גדולות איך אני יכול לזכר בדייק את אותה חנה שנצרכה לפני עשר שנים? "

אבל ר' הירש לזב מתחנן אליו ממש בחנונים שהוא בכל זאת ינסה להזכר - והוסף - הדבר נוגע לי ממש לחיי, אז תפס ר' אליעזר את ר' הירש לזב וירד עמו למרתף שם ליד מנורת בילה הוא מנסה לחפש בקסרי החשבונות, עד שבמצא פתוב באותו פנקס גדול:

"ביום השני של חנה כ"ו פסלו בשנת תשפ"ו נצרכה חנה ר' קהילתנו הלפקט (בזוג שני) הוא שלם מראש את כל ההוצאות."

ר' הירש לזב ראה שעקשנות משתלמת, הוא כבר יודע של מי היתה החנה הוא רק צריך לעבור אל קהילתנו המתגורר ברחוב הסמוך ולבדק אצלו מה קרה אז עם העופות ששחטו באותה חנה על ידי השוחט.

ומיד חזר עם סוס ועגלה שעצר ליד ביתו של השוחט, ור' הירש לייב והשוחט נכנסו לעגלה ובעל העגלה החל להריץ את הסוסים.

חמש שעות ערכה הנסיעה ובכל הזמן ירד מבול של גשם ללא הפסקה.

בשעה מאחרת בלילה הם הגיעו לביתו של אותו חסיד חב"ד, ולאחר הקישה קלה על הדלת קדמה את פניהם הדרת פנים של יהודי הקם מן הגמרא לפתח את הדלת, היהודי שעוד זכה בימי צעירותו לשמש את הקדושים וצדיקים רבי מנחם מענדל מוויטעבסק ו"בעל התניא" קבל את האחרים בשמחה, נתן להם שלום וכבד אותם בשתינה חמה ועגות.

האחרים קצת התחממו בביתו מן הקר העז ששרר בחוץ, השוחט מלאמזע דרש בשלמו של ידו ושאל מה עושים הוא ובני משפחתו, ואז ספר לו מדוע הם הגיעו אליו בשעה כל כך מאחרת בערב, הוא הציג בפניו את מלבוהו וספר לו שהולך לו בחיים לראות את מכתבו של הרב בעל התניא בענין הגט של יקותיאל אלפערט לאשתו הראשונה רחל, ובניחוד עם זאת ספר לו את מה שארע עם הגאון רבי עקיבא איגער ומה שאמר בענין בנו.

הבעל הבית הוציא גיראת הכבוד את המגרה והוציא את המכתב ושלשם קראו את הכתוב בו גדלה:

הודיעתי לשמוע מהמעשה האסור שקרה אצל יהודים, שבמקום קרוב אליכם ארע, על גט שהוא פסול מן התורה (מה שכתבו בגט את שמה של האשה רחל), וזאת למרות ששמה מהעיר ויגלה הוא רחל אבל כולם קראו לה בשם ראשע א.ו. לכן מטלת עליה החובה למנוע מהמגרש לה להתחתן עם אשה אחרת, ושגורו גזרה גדולה על השוחטים שהם חס ושלום לא ישחטו בהמה או עופות לחתנה, ואם ח"ו יעשו זאת תהיה שחיטתם נבלה" (שו"ת בעל התניא י"ד).

שניהם, ר' הירש לייב והשוחט הגזון פוצו בכבי והדמעות זרמו והרטיבו את היגר שהצהיב, עליו היה כתוב מכתבו של הגאון והצדיק שהיה דומה למלאך ה' צבאות בעל התניא והשולחו ערוף.

עוד באותו לילה חזר ר' הירש לייב ללאמזע, והשוחט הגזון נשאר ללון בבית ידידו בינער, ר' הירש לייב בקשי הספיק להתפלל במינן הנהיגו עם נץ החמה במקום שהתפלל מדי יום ביומו, ובתפלת שמונה עשרה הוא שפך את לבו לפני השי"ת שהוא יחן אותו בעצה הנכונה היכן לשלח את בנו משה נח ללמד תורה בדרך למלאות את הוראתו של רבי עקיבא איגער כפי שהציע לרעייתו הצדקנית עטל: "שמשא נח שלכם ללמד תורה בדרךקות, השי"ת יפתח לו את לבו בתורה."

כשר' הירש לייב הגיע בתפלתו לברכה של "ולירושלים עירך", הלשון נתפסה לו "ולירושלים..." "עירך..." הוא

קר רבי עקיבא איגער, הוא אינו יכול למצוא מנוח עד שיפצא מה היה הגורם לקר בכדי שייכל להזהיר אחרים על כך.

השוחט התרשם מאד מדבריו של ר' הירש לייב והיה מלא התפעלות מראיתו הרחוקה והעמקה של הגאון רבי עקיבא איגער.

"זה קרה לפני שלושים שנה - החל השוחט לספר בקול נמוך - ויקתיאל הלפערט גרש את אשתו מהעיר ראוונו, מי סדר את הגט בבית דין המקומי איני יודע, אף לאחר כמה שבועות היו שמועות כי הגט אינו פשר לכן אשתו הראשונה של יקותיאל היא עדין אשת איש, כמה שנים לאחר מכן עוד הפל דברו כי היא עדין אשת איש ובסופו של דבר הענין נשפח.

לפני עשר שנים ושלשה חודשים התחתן שוב יקותיאל, הרב מסדר הקדושין לא ידע ולא היה לו כל משג מענין אותו הגט הפסול שגערף עשרים שנה קודם לכן וגם חזי כלל לא ידעתי מכל זה. וכן הוא סטה מהנושא ושוב חזר לענין העופות ואמר אוי לאותם הדיים שישרפו בגיהנם ששחטו את העופות לאותה חתנה!... כערף שבועים לאחר אותה חתנה - ממשיך הגזון בספרו - פגשתי ברחוב ידיד מזקני חסידו חב"ד שנתן לי מוסר וטען "הלמאי"? האם כל כך ירדת מן הדרך, האם בשביל דקסו הכל מתר? האם אינך יודע שרבינו הקדוש והטהור רבי עיניאור זלמן מלאדי בעל התניא והשלחו ערוף עמד בראש אלו שאסרו אז את הגט של יקותיאל לאשתו הראשונה? אם כן איך הלכת ושחטת עופות לאותה חתנה של אדם העושה עברה? המתחתן עם אשה שניה בזמן שעדין הוא נשוי לאשתו הראשונה?!

בששעתיים זאת מיד במקום נפילתי מתעלה, ידידי החיה אותי ולאחר שהוכחתי לו שאני כלל לא ידעתי מפל זאת הוא הוציא מפיו את מכתבו של "בעל התניא" ז"ע שבו הוא כותב בצער רב נגד אותו גט של יקותיאל, והראה לי זאת.

אוי לי - מסיים אותו זקן את דבריו - שנגשתי ללא ידעתי בדבר כל כך חמור! אוי לאותם הדיים ששחטו את אותן העופות לחתנה שפזו...

מכתבו של בעל התניא
במצאיות כבר ידע ר' הירש לייב את כל אשר היה צריך לדעת, אבל הוא רצה גם לראות את מכתבו של בעל התניא, לכן בקש זאת מהשוחט, אבל השוחט לא רצה, רק בהזקרת המכתב עבר עליו צמרמורת בכל הגוף, אבל ר' הירש לייב טען והסביר כמה זה נחוץ עד שהשוחט אמר לו היכן גר אותו חסיד חב"ד בינער סמוך במרחק של עשרים מיל מלאמזע.

ר' הירש לייב שראה עד כמה התקמו דבריו של רבי עקיבא איגער, לא חשש יותר מכל מקשול וצא לרחוב

לשמרה מפל משמר ולבלתי להוציאה מינדו, עד שימקרהו בירושלים לכתבת המצוינות על גבה.

אגרת זו מרבי הירש לייב, היתה מופנית לאחד ממפירי הגאון החסיד רבי יעקב קאפיל שפירא (אביו של הצדיק הירושלמי הידוע רבי צבי מיכל) ובה היה כתוב בשורות משורטטות וישרות:

למעלת כבוד הרב היקר הגאון הצדיק רבי יעקב קאפיל שליט"א.

אחרי קדה לכבוד התורה וברכת שלום לו ולמשפחתו הנכבדה יחיו, אודיע לו בזה בהמשך למכתבי הקודם פי פס"ז עלה בנדי להוציא את הדבר לפועל, ובני משה נח נ"י המוכ"ז עולה לירושלים בכונה סהורה, ובמשרה למסר עצמו כדי ללמד תורה מתוך הדחק, הנני מבקש ממך ידידי יקרי בפעם נוספת ובמשנה בקשה שמור עליו כבבת עין שלא יבטל ח"ו מן התורה אפילו שעה קלה, ובזה הנני מוסר בידו את נשמת ילדי לפקדון שמירה מעלה בכל הענינים, מפתח בלבד ויכל, ומשקה בידו בלבד ישטה, ועל שלהנך יסב. חככה ללמד וליגע בתורה מתוך התמדה, ונחיהכיהו מפל מותרות ותענוגים.

כפי אשר כתבתי לך, מצאתי גם בגולה המון יגיעת התורה, אף תורה מתוך הדחק לא מצאתי אלא בירושלים ת"ו, ומשום כך הנני שולחו לשם, עשה עמו כפי הבטחתך במכתבך האחרון שתשפיל לשים את חלקו בין היושבים סמוך לשער השמים, והקב"ה רב רחמי ישלח עזרו מקדש ויפתח לבו בתורתו פי זה חלקי מפל עמלי.

מוקירו ומקבדו, ידיד אביו
הנה"צ רבי וועלויל מישקין זצ"ל
הירש לייב פארבער
בין לאמעז וירושלים

עם מראה של עולם חדש, עולם אחר לגמרי נקלע משה נח בבואו לירושלים, רק ימים אחדים בלבד הוא מצא בביתו של רבי יעקב קאפיל, וראשו כבר הספיק לקלט רשומים שונים ששינו את כל מהותו, גם בית אביו בלאמעז הי' רחוק ממותרות, וההוצאות היום יומיות התנהלו בצמצום, כל פרוטה היתה מושבת ולפי הצורך החייני בלבד, ובכל זאת אהרת היתה התנהגות ביתו של רבי יעקב קאפיל, וכך חוק מורח ממערכ היתה השגת חיי העולם הזה מהקב"ה היתם.

אצל הוריו בלאמעז היו שלשה חדרים גדולים, פתלי הבית מסויידים ומכויירים בגונים, ארונות עץ עם דלתות מגולפות, בחדר האוכל שלחו גדול ולו כסאות מצבע אחד, קלי הבית מתרסינה מוכחלת או ברזל מלטש, לבושם של בני הבית הי' אמנם צנוע אך גם נאה ובנדאי שפל טלאי לא נראה עליהם, טלאים על גבי המנעלים לא ידעו שם בכלל מה הן, והאוכל גם הוא

נשאר רגע לעמוד באותו המלים, ונפל לו באתו רגע רעיון, אולי רצו להראות לו מן השמים בקשתו התקבלה? - הוא עמד וחסב - הלא הרבה מאד הצטרתי בענין התורה בדתקות שהיהודים לומדים ויחיים בעיר הקדש, הלא שם ליד שער השמים הוא המקום המתאים ביותר לבנו משה נח שתהיה לו הרפאה, ואנו עוד בעזרת ה' ננקה לראות נחת גם ממנו, האם באמת התקבלה תפילתי במקום? אי הכי הלא, רבנו של עולם!"

הנה גולה למקום תורה - תלך לגלות למקום תורה עוד באתו בקר דבר ר' הירש לייב עם בנו משה נח בארבע עינים: "אני יודע בני שאתה עוסק קצת בתורה, אבל לדאבוני לא ראית עד פה ברכה בלמודך, אמר העצמית שאלה עצא אצל אחד מגדולי ישראל והוא אמר לה, שאתה יכול להציל את עצמך רק אם תסע למקום שתאלץ ללמד תורה בדתקות".

ר' הירש לייב נשאר לשבת בשקט, האב והבן מביטים אחד לחינו של השני בעינים חודרות, ושוב ממשיך רבי הירש לייב בקול חנוק מדמעות: "אמנם ילדי הנקר קשה מאד לעזוב את בית ההורים בגיל רך, ולנודד לארץ ישראל אשר הועידו לך מן השמים, וקשה הדבר שבעינים להוריר האוהבים אותך בכל לב, אך דע לך בני היום, רק שם תגיע לתכלית האמתי אשר למענה נוצר האדם, רק שם תמצא רפואה למכתך ובעזר ה' תגדל בתורה לאחד מגדולי ישראל".

משה נח פירץ בבכי מר, בסף הכל הוא בן חמש עשרה בלבד, וקבר הוא מרחרך להפך מהוריו היקרים, מאחיו הפלאים ומאחיותיו המסורות, אף הוא יודע פי להשאיר עם הארץ מן התורה עוד גרוע יותר מפל אלה, ובאהבה הוא מקבל עליו את הגלות למקום תורה.

בנימים ההם נתארגנה בליטה, קבוצה של תלמידי חכמים ובעלי בתים חשובים לעליה לארץ ישראל, רבי הירש לייב נודרו והתיידד עם אחד הנושעים, ספר לפניו את כל ענינו, מסר בידו את בנו ובקש ממנו לשים עין עליו עד שימצא לו חבר מתאים כדי ללמד תורה.

עברו ימים אחדים, זמן הנסיעה הגיע, רבי הירש לייב ואשתו עטל, האחים והאחיות, כולם, יצאו אל החוף כדי ללוות את משה נח, שעה ארוכה ארכה הפרידה המרגשת, האב נשך בשפתיו, האם העתירה נשיות ובכרות, האחים והאחיות נופפו בשלום, עד שהספינה עם שלושים היהודים העולים יצאה לדרך.

אחרי שלשה חודשים של נענועים על פני גלי הים התיכון הגיעה הספינה בשלום ליפו, ואחרי שלשת ימים של מנוחה באכסניא נודמנה להם שניא העולה לירושלים, העולים ארזו את סליהם וארגיהם, וביניהם גם משה נח צעיר העולים אשר נוסף על ארגו שעלה על מדתו, גם החזיק בידו אגרת אשר אביו ציווהו

ובחלק מן ה'הללה' - היתה המחשבה מנקרת במחוז של הנער, האם מתוך הסעודות המצמצמות של פרוסות לחם קבר טבולות בשמן ומרוחות במיץ שום או שאר ירקות, מהיכן פניהם האצילים והרגועים בשבת ויום טוב האם מתוך מלבושיהם המטלאים, ומאין בכלל ומתוך מה נובע חיובם המאשר של ילדי ירושלים בשעה שחוזרים לפני אביהם בגוון החדר על קשיותיו של המהרש"א או פרושיו של הפני יושע ששמעו מרבים.

קמעא קמעא נדלקה גם נשמתו של משה נח בשלהבת הקדש הירושלמי, וכל פליאותיו ותמיהותיו נעלמו מעצמם.

ירושלים עיר הנביאים, מושב המלכים, מדור התנאים, אותן הפיר מן התנ"ך ומן הגמרא. אשר אורה נשמה, ומזהותה קדושה, כבשה את לבו בסערה.

רבי יעקב קאפיל, אותו הועיד לו אביו לרב ומתנה, הוא רואה את מצילו, חמש עשרה שעות ביום הוא שוקד בעמלה של תורה, והוא מרגיש בעצמו שגם לו מספקות אותן פרוסות טבולות בשמן, כח ועצמה רבה, גופו ונפשו בריאים פאולם, וכל כלו מאשר, והנה גם הוא מוצא את עצמו עולה בהר התורה קולט ומבין כל דבר חדוש, וכרוננו אינו מאבד טפה תפיסתו חדה, ועולה על כל בני גילו.

שלש שנים הוא כבר לומד שיעור עיון עם רבו ומטיבו רבי יעקב קאפיל, שלש שעות ומחצה בכל יום הוא יושב סמוך לו בבית המדרש "מנחם ציון" ועוסק בתורה עד שהגדל הגיל בינו לבין רבי יעקב קאפיל כמעט ופורח מתוך פלפולים סברות וחדושים. משה נח נעשה לבגרי' חדשה, כל מאינו הוא להמשיך בדרך זו, אך באחד הימים מרמז לו רבי יעקב קאפיל שהגיע פרקו, חז"ל קבעו "כו שמונה עשרה לחפה", ובירושלים של הימים ההם לא היו זזים מקביעה זו.

אָבוּ יִצְחָק בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ

משה נח מבין את הרמז, אף האם מוטל עליו דבר מה בנוגע לקר, האם הוא מסגל לעשותו בעצמו, רבי יעקב קאפיל קורא את מחשבותיו של הבחור, והוא מיעצו לילך ולהפתח אצל רב העיר הגאון רבי שמואל סאלאנט. שבווע לאחר מכן מעמדו מש נח לבחינה, כבר נרדה רבי הפרך הדאגה לשדוף הגון. רבה של ירושלים רבי שמואל סאלאנט שדחה לנוכח בקיאותו וחרירותו של הבחור מלאמנע, הי' שדכן עברו, וימים אחדים בלבד לאחר בחינה זו נעשה משה נח חתן עם בתו של הצדיק מנשי הדעת שבועיר, רבי יוסף קאוונער.

באגרת ובפרת מול-טוב שהריץ החתן לאביו ואמו בלאמנע, כתב בין השאר:

אָבִי מוֹרֵי וְאִמִּי מוֹרְתֵי הַקְּרוֹיִם יְחִיו.

רק עתה הגני משיג מה שעשיתם למעני אז כאשר

בשפע קדי שביעה, ובכל זאת לא נמנה רבי הירש לייב אף פעם בין עשירי לאמנע, אדרבא אלמלא מעמדו הצבוי אולי וגם היו מונין אותו בין העניים. אלא שפר ובאותו מעמד היו אז את חיהם גם יהודי לאמנע מן המעמד הבינוני שנהלו את ביתם רק ב"הצטרפות המכרחת".

ואלו מעונו של רבי יעקב קאפיל בירושלים מכיל חדר ורצי בלבד, חלונות הבית גובלים בקומתם עם החדר הסמוך, הקתלים קלופים מן הסיד שנעשה עם בנין הדיירה. ורהיטי הבית גם להם צורה שונה, השלחן הארץ היחיד בבית נעשה מצירופי קורות וקרשים מתוצרת עצמית, ולו כמה שרידי כסאות שעוד הוענקו לחתנה לפני שלושים שנה, בגדי בני הבית לא הי' להם מקום קבוע בארון קיחד, אלא נתלו על מסמרים שנקבעו בקיר הצפוני. ומעליהם אצטבא כבדה שמדי ערב נדלקת עליו מנורת נפט שמפיצה אור חיור על פני החדר ומביאה עמה תאבון לשקידת התורה.

בנושא הבלוש, בטיים אחרים לגמרי ושמעים כאן: כמה חדים לפני הבר מצוה של אחד הילדים בבית, וכבר מדברים בכבד ראש אולי יולד איזה אפשרות לקנות לנער נעלים חדות ליום חגו, פי על פן בכל ימות השנה קשה הי' לספור את מינון הטלאים שעל בגדיהם ומנעליהם של בני הבית.

ענין המזון ותפריטי המאכלים אינם משחקים כאן תפקיד בכלל, ובכל זאת שוחחו לפעמים ראשי המשפחה רבי יעקב קאפיל וזוגתו גם על דבר גס זה, הנה למשל שומע פעם משה שלנו את האשה מברות ביום ראשון: "לדי' הוקרים השבוע הבא עלינו לטובה אין לנו באפשרות לקנות חלב, הסתפקו נא במים ומעט יין ממועשי ידיו של אבא, והקב"ה יאמץ את גופכם בתורה". ביום שלישי בשבת הוא שומע שוב עת עקרת הבית קשהא מבקשת במענה רך לאחד מילדיה: "קירי אתמול אכלת אתה את מחצית הביצה, היום תן אותה לאחייך ... ואילו רבי יעקב קאפיל עצמו שוקל בכל יום מנת לחם - כזית דביוק קדי שייכל לבקר בפרת המזון אחר סעודתו הימית והיחידה.

בתחלה נדהם משה נח מדרך חיים זו, ראשו הי' עליו סחרחר ממראה עיניו, בטוח הי' בעצמו כי יתמוטט ויקרח לחור לבית אביו, אך עד מהרה נוכח פי ילדי הבית בריאים ושלמים בגופם, עוד יותר נוכח ומאחיו שלא עבר עליהם יום ללא מנת בשר ותבשיל, הנער השפיל לדעת שגם החיים הרגועים, מנוחת הנפש והנרצו, קובעים לבריאות הגוף.

"הלא פניהם של ילדי הבית מאירים בכמה וכמה יתר מנלדי לאמנע השבועים" - הי' משה נח סח לעצמו, מהיכן עיניהם של יהודי ירושלים פה קורנות, מהיכן לוקחים ילדיהם את הנחות להתמדת התורה כל היום

פרק ג'

שאלות ותשובות

שאלה: כל יום באים ילדים חדשים שמספרים לנו זה וזה יקרה וכו', האם יש מקור לזה? ואם כן מה המקור?

תשובה: נביא מקורות מחז"ל על שנבואה נתנה לילדים.

חלומות וחזיונות מדהימים לפני גילוי המשיח

הנביא יואל מתאר שלפני יום ה' הגדול והנורא אנשים ובחורים יקבלו חלומות וחזיונות לגבי ארועים ערב גילוי משיח:

- (א) וְהָיָה אַחֲרָיִךְ כֵּן אֲשַׁפּוּךָ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר וְנִבְאוּ בְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם חֲלֻמוֹת יַחְלְמוּן בַּחֲוִירֵיכֶם חֲזִיּוֹת יִרְאוּ:
- (ב) וְגַם עַל הַעֲבָדִים וְעַל הַשִּׁפְחוֹת בְּיָמִים הַהֵמָּה אֲשַׁפּוּךָ אֶת רוּחִי:
- (ג) וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ דָּם וְאֵשׁ וְתִימְרוֹת עֵשֶׂן:
- (ד) הַשָּׁמַיִם יִהְיֶה לְחֶשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:
- (ה) וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם ה' יִמְלֹט כִּי בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה כְּאֲשֶׁר אָמַר ה' וּבְשָׂרֵי־דָם אֲשֶׁר ה' קָרָא:

(יואל, ג')

מצודת דוד: כל אשר יקרא בשם ה' ימלט. ר"ל הקוראים בשם ה' המה ימלטו מן הצרה הבאה על העכו"ם: כי בהר ציון. ר"ל כי הפליטה תהיה בהר ציון לבד כמו שהבטיח ה', וגם שם לא לכולם כי רק בהנשארים המבוררים שבהם אשר כל א' מהם קורא אל ה' וצועק אליו ומשים בו בטחונו.

וְכַאֲשֶׁר בְּאוֹתָהּ שָׁנָה יֵצֵא רַבִּי שְׁמוּאֵל סַאלַאֲנַט לְגוֹלָה לְטוֹבַת מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה בִּירוּשָׁלַיִם, וּבִיקוּר בְּלֵאמָרְעוֹ, נִכְנָס גַּם לְבִקּוּר מִיַּחַד לְבֵית הוֹרִיּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה נָח הֵלֵא הֵם רַבִּי הִירֵשׁ לֵיב וְזוּגָתוֹ עֶטְל, וּבְשָׁרָם בְּשׁוֹרָה טוֹבָה: "אֲבָן יְקָרָה רְכוּשׁ עֲצוֹם יֵשׁ לָכֶם בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ".
עד כאן המעשה

גְּרָתָם עָלֵי לְהַפְרֵד מִכֶּם מֵאֲחֵי וּמֵאֲחֵי, כִּי הָרִי וְכַן תּוֹרָה זוֹ שְׁלֹפְכֵתִי בְּדַחְקוֹת הִיא שְׁעָמְדָה לִי, וְהִי שְׁתַּעֲמַד לִי כֹל יְמֵי חַיֵּי בִירוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר אִיוּוֹתִי לְמוֹשֶׁב לִי וְזוּגָתִי תַחֲוִי בְּעֵזְרָהּ, הִיוּ דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים כָּל הַיָּמִים, וְמֵלֵא הַפְּנִימִים נִחַת מִמֶּנִּי וּמִכָּל צֵאֲצֵאֵיכֶם בְּכָל עֵתֵיכֶם וְזַמְנֵיכֶם.
הַפּוֹתֵב מִתּוֹךְ יְרֵאָה וְאַהֲבָה - מֹשֶׁה נָח

הנבואה ניתנה לתינוקות

במסכת בבא בתרא (יב:) - א"ר יוחנן מיום שחרב בית המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לשוטים ולתינוקות.

הנבואה ניתנה בחלום

בזוהר הקדוש פרשת וישב (דף קפג:): ואין לך דבר בעולם שטרם יבא לעולם שאינו תלוי בחלום או על ידי כרוז, שהרי נאמר שכל דבר ודבר בטרם יבא לעולם מקריזים עליו בקריעה, ומשם מתפשט בעולם ונתן על ידי הכרוז, והכל משום שכתוב (עמוס א) כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים, בזמן שנביאים נמצאים בעולם, ואם לא - אף על גב שנבואה לא שורה, חקמים עדיפים מנביאים, ואם לא - נתן בחלום, ואם לא - הדבר נמצא בצפרי השמים, והרי בארוה.

ולפעמים שנמסר הדבר בפי התינוקות

בזוהר הקדוש פרשת שמות (דף טו): רבי חייא אמר, שלשים יום עד שלא יבא תקף לעם בארץ, או עד שלא יבא שבר לעם בארץ, מקריזים בעולם על אותו הדבר, ולפעמים שנמסר הדבר בפי התינוקות, ולפעמים לאותם בני אדם חסרי דעת, ולפעמים נמסר אותו הדבר בפי העופות, ומקריזים בעולם, ואין מי שישגיח בהם. כשהעם הם צדיקים, נמסר אותו דבר לאותם ראשים צדיקים של העולם כדי שיודיעו להם וישובו לרבוונם, וכשאינם צדיקים, זה כפי שאמ רנו.

הנבואה ניתנה לתינוקות

במסכת בבא בתרא (יב:) - א"ר יוחנן מיום שחרב בית המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לשוטים ולתינוקות.

הנבואה ניתנה בחלום

בזוהר הקדוש פרשת וישב (דף קפג:): ואין לך דבר בעולם שטרם יבא לעולם שאינו תלוי בחלום או על ידי כרוז, שהרי נאמר שכל דבר ודבר בטרם יבא לעולם מקריזים עליו בקריעה, ומשם מתפשט בעולם ונתן על ידי הכרוז, והכל משום שכתוב (עמוס א) כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים, בזמן שנביאים נמצאים בעולם, ואם לא - אף על גב שנבואה לא שורה, חקמים עדיפים מנביאים, ואם לא - נתן בחלום, ואם לא - הדבר נמצא בצפרי השמים, והרי בארוה.

ולפעמים שנמסר הדבר בפי התינוקות

בזוהר הקדוש פרשת שמות (דף טו): רבי חייא אמר, שלשים יום עד שלא יבא תקף לעם בארץ, או עד שלא יבא שבר לעם בארץ, מקריזים בעולם על אותו הדבר, ולפעמים שנמסר

הדָּבָר בְּפִי הַתִּינוּקוֹת, וְלִפְעָמִים לְאוֹתָם בְּנֵי אָדָם חֲסְרֵי דַעַת, וְלִפְעָמִים נִמְסָר אוֹתוֹ הַדָּבָר בְּפִי הַעוֹפוֹת, וּמְקַרְיָזִים בְּעוֹלָם, וְאִין מִי שֵׁיִשְׁגִיחַ בָּהֶם. כְּשֶׁהֵעָם הֵם צְדִיקִים, נִמְסָר אוֹתוֹ דָּבָר לְאוֹתָם רְאשִׁים צְדִיקִים שֶׁל הָעוֹלָם כְּדֵי שִׂידִיעוּ לָהֶם וַיִּשׁוּבוּ לְרִבּוֹנָם, וּכְשֵׁאִינָם צְדִיקִים, זֶה כְּפִי שְׁאֻמְרָנוּ.

עוֹף עוֹף, אָמַר לִי שְׁלֹשָׁה שְׁעוּמָדִים מְמוֹנִים וְאֶחָד שֶׁהֶעֱבִירוּ שְׁלֹטוֹנוּ מִי הֵם

רַבִּי אֶלְעָזָר הָיָה יוֹשֵׁב יוֹם אֶחָד עַל שַׁעַר לוֹד, וְהָיָה יוֹשֵׁב עִמּוֹ רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אָמַר לָכֶם מָה שְׂרָאִיתִי הַיּוֹם בְּבִקְרָתִי בְּאוּר, רְאִיתִי עוֹף אֶחָד שֶׁהָיָה טֶס וְעוֹלָה לְמַעְלָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וּמִנְמִיךְ פֶּעַם אַחַת, וְהָיָה אוֹמֵר: עֲלִיוֹנִים עֲלִיוֹנִים, בְּיוֹם זֶה פּוֹרְחִים [דְּקִיקִים] הִרְקִיעִים [לִימִין] שְׁלֹשָׁה מְמוֹנִים זְקוּפִים מוֹשְׁלִים עַל הָאָרֶץ, אֶחָד יוֹשֵׁב שְׁלֹא יוֹשֵׁב, הֶעֱבִירוּ אוֹתוֹ בְּאֵשׁ דּוֹלְקָת, מִעֲבִירִים אֶת קִיּוּמוֹ, מִעֲבִירִים אֶת שְׁלֹטוֹנוֹ. שְׁלֹשָׁה תוֹמְכִים שְׁלִטִים עֲלִיוֹנִים עוֹמְדִים עַל הָעוֹלָם. זְרַקְתִּי לְאוֹתוֹ עוֹף רָגַב עֶפְרָ, וְאֶמְרָתִי לוֹ: עוֹף עוֹף, אָמַר לִי שְׁלֹשָׁה שְׁעוּמָדִים מְמוֹנִים וְאֶחָד שֶׁהֶעֱבִירוּ שְׁלֹטוֹנוּ מִי הֵם. זְרַק לִי שְׁלֹשָׁה חֲצִים מְכַנְּף יְמִינוֹ, וְזֶה אֶחָד מִשְׁמַאֲל (ומכנף שמאל אחד), וְלֹא יִדְעָתִי לְמָה הוּא רוֹמֵז.

רַבִּי אֶלְעָזָר מוֹגֵלָה מָה רִמְזוּ לוֹ הָעוֹף

לָקַח אוֹתָם רַבִּי אֶלְעָזָר, הוֹרִיד אוֹתָם לְנַחֲרֵיו, וַיִּצָּא דָם מִנַּחֲרֵיו. אָמַר, וְדָאִי שְׁלֹשָׁה שְׁלִטֵי עַמִּים עוֹמְדִים בְּרוּמֵי בְּאָרְץ וְעֵתִידִים לַעֲשׂוֹת גְּזֵרוֹת רְעוֹת לְיִשְׂרָאֵל מִצַּד הַרוּמָאִים. לָקַח אוֹתוֹ חֵץ מְכַנְּף שְׁמָאֵל, הַרִים, וַיִּצָּאָה אֵשׁ שֶׁחוֹרָה מְמוֹנָה. אָמַר, שְׁלֹטוֹן הַמְּצָרִים הֶעֱבִירוּ, וְעֵתִיד לַעֲבֹר מֶלֶךְ אֶחָד שֶׁל הַרוּמָאִים בְּכָל הָאָרֶץ (מְצָרִים), וְלִמְנוֹת בְּמְצָרִים שְׂרִי מִלְחָמָה גְּדוֹלִים, וְסוֹתֵר בְּנֵן וּבוֹנָה אֶת הַסְּתוּרִים. (ועתיד מלך אחד מאותם השלשה שאמרנו לשלט בה, וסותר בנינים ובונה בה בנינים) זְרַק אוֹתָם רַבִּי אֶלְעָזָר לְאָרְץ. נִפְלוּ שְׁלֹשֶׁת אֱלֹהֵי הָאֶחָד שֶׁמִּצַּד שְׁמָאֵל.

הִילָדִים מוֹגֵלִים סוּדוֹת

עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים, עֶבֶר תִּינוּק אֶחָד וְהָיָה קוֹרָא, (ישעיה יט) מִשָּׂא מְצָרִים הִנֵּה ה' רִכַּב עַל עֵב קַל וּבָא מְצָרִים. עֶבֶר חֲבָרוּ הַשְּׂנִי וְאָמַר, וְאָרְץ מְצָרִים תִּהְיֶה שְׁמָמָה. עֶבֶר חֲבָרוּ הַשְּׂלִישִׁי וְאָמַר, וְאֶבְדָּה חֲכַמַת מְצָרִים. רָאוּ שְׁאוֹתוֹ חֵץ שֶׁל כְּנָף שְׁמָאֵל נִשְׂרָף, וּשְׁלֹשֶׁת הָאֲחֵרִים שֶׁהָיוּ עֲלָיו לֹא נִשְׂרְפוּ.

מָה שְׁאֻמְרָ הָעוֹף וְהַתִּינוּקוֹת, הִפֵּל דָּבָר אֶחָד, וְהַכֵּל הוּא נְבוּאָה עֲלִיוֹנָה

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מָה שְׁאֻמְרָ הָעוֹף וְהַתִּינוּקוֹת, הִפֵּל דָּבָר אֶחָד, וְהַכֵּל הוּא נְבוּאָה עֲלִיוֹנָה, (והכל הוא בסוד החכמה) וְנִרְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִרְאוֹת לָנוּ נִסְתָּרוֹת עֲלִיוֹנוֹת שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (עמוס א) כִּי לֹא יַעֲשֶׂה ה' אֱלֹהִים דָּבָר כִּי אִם גְּלָהּ סוּדוֹ אֶל עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים.

הַקַּב"ה מוֹדִיעַ לְנִשְׁמָה בַּחֲלוּם עַל דְּבָרִים שֶׁעֲתִידִים לְבוֹא עַל הָעוֹלָם

בְּזֶהָ בְּרֵאשִׁית (דף קפ"א): בַּחֲלוּם אֶדְבָּר בּוֹ, זֶהוּ אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּנְבוּאָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָהוּ, וְהִיא הַדְּרָגָה הַשְּׁשִׁית מֵאוֹתָהּ הַדְּרָגָה שֶׁל נְבוּאָה, וְהִיא הַדְּרָגָה שֶׁל גְּבִרְיָאֵל שֶׁמְמַנְהָ עַל הַחֲלוּם...

מה כתוב? בחלום חזיון לילה, פשבני אדם שוכבים במטתם ישנים והנשמה יוצאת מהם. זהו שכתוב בתנומות עלי משקב אז יגלה אמן אנשים. ואז הקדוש ברוך הוא מודיע לנשמה, באותה הדרגה שעומדת על החלום, אותם הדברים שעתידיים לבא על העולם, או אותם דברים פפי אותם ההרהורים של לבו, משום שאדם נוטל דרך של תוכחות העולם...

ואין לך דבר בעולם שטרם יבא לעולם שאינו תלוי בחלום או על ידי כרוז, שהרי נאמר שכל דבר ודבר בטרם יבא לעולם מכרזים עליו בקיע, ומשם מתפשט בעולם ונתן על ידי הכרוז, והכל משום שכתוב (עמוס א) כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים, בזמן שנביאים נמצאים בעולם, ואם לא - אף על גב שגבואה לא שורה, חקמים עדיפים מנביאים, ואם לא - נתן בחלום, ואם לא - הדבר נמצא בצפרי השמים, והרי בארוה.

בתקוני הזהר - הקדמת תקוני הזהר (דף א). בלשון הקודש: ועלת על הכל נתן רשות לכל השמות הקדושים ולכל ההיות ולכל הפנויים לגלות להם סודות טמירים, כל שם בדרגתו, ורשות נתנה לעשרת הספירות לגלות להם סודות טמירים שלא נתנה רשות לגלות להם עד שיבא דורו של מלך המשיח.

קרוב לימות המשיח, אמילו נערים ידעו נסתרות

אמר לון¹¹ רבי שמעון לית¹² רעותא דקדושא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפילו¹³ רבי דעלמא זמינין לאשכחא¹⁴ טמירין דחכמתא ולמדנע¹⁵ ביה¹⁶ קצין וחושבינן, ובהוא¹⁷ זמנא אתגליא לכלא (זה"ק פרשת וירא דף ק"ח ע"א).

לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועיין מ"ש מוהר"א אזולאי ז"ע בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טו ג') וז"ל ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"נ, ומשם ואילך יקרא דרא בתראה והותרה הגזירה והרשות נתונה להתעסק בספר הזוהר.

מצוה מן המובחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים עוד כתב שם וז"ל ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המובחר שיתעסקו גדולים וקטנים. עוד כתב שם וז"ל ואחר שבזכות זה עתיד לבא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל ויגע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המושג בעולם הזה, זכה לטעום בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.

אור החמה [להרב אזולאי] כתב שכן אמר רבי שמעון בן יוחאי בעצמו שנערים קטנים ילמדו מסוד ה' עיין שם.

11. אמר לון רבי שמעון ר"ל רבי יהודה ולרבי יוסי, עיין שם בדברי הזוהר בתחלת הענין בדף קטו ע"ב.

12. לית רעותא דקדושא בריך הוא בדא דיתגלי וכו' ר"ל שהקב"ה אינו רוצה שיתגלה זמן הגאולה, עיין שם בדברי הזוהר לעיל.

13. אפילו רבי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין וכו' פירוש אפילו נערים קטנים שבעולם, ימצאו טמירין, נסתרות של חכמה מסודות התורה, כי אז יתמלא הארץ דעה, אדרת אליהו.

14. לאשכחא טמירין ימצאו אצרות ספרים חשובים מסודות התורה, דרך אמת אות ה'.

15. ולמדנע ביה פירוש ולידע באותה החכמה, אדרת אליהו.

16. ביה קצין וחושבינן פירוש למנדע קצין דגאולה וחושבינן של ימי הגלות, שיתגלה אפילו לנערים, נצוצי אורות אות ג' בשם הר"ש בוגל"ו.

17. ובהוא זמנא אתגליא לכלא ר"ל קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מ"ש

תרגום ללשון הקודש:

אמר להם רבי שמעון אין רצונו של הקב"ה בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח אפילו נערים שבעולם עתידים למצוא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן.

מזמן אשר הציץ זרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד. (רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו).

פרק ד'

הוספות מהזהר הקדוש על הגאולה

שאלה: מה שאמר הנער שימותו מילונים מה המקור לזה?

תשובה: מה שאמר הנער שימותו מילונים כתוב מפורש בזהר - וְרַבִּים מְעַם יִשְׂרָאֵל יָמוּתוּ בְּאוֹתוֹ חֻשָּׁף.

בְּזֶהר פְּרֻשֵׁת שְׁמוֹת (דף ט'): וְאַחַר כֵּן יִתְגַּלֶּה הַמְּשִׁיחַ, וְיִתְפַּנְסוּ אֵלָיו עַמִּים רַבִּים, וְיַעֲזֹר קְרִבּוֹת בְּכָל הָעוֹלָם. וּבְאוֹתוֹ זְמַן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת גְּבוּרָתוֹ לְכָל עַמֵּי הָעוֹלָם, וּמִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ יִנְדַע בְּכָל הָעוֹלָם, וְכָל מַלְכֵי הָעוֹלָם יִתְעוֹזְרוּ לְהִתְחַבֵּר לְעֶרְוֹ בּוֹ קָרֵב.

וְכַמָּה [עמים] מְפָרִיזֵי הַיְהוּדִים יִתְהַפְּכוּ לַחֲזוֹר אֲלֵיהֶם, וְיִבְאוּ עִמָּהֶם לְעֶרְוֹ קָרֵב עַל מִלְּךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאֵז יִחְשָׁף כָּל הָעוֹלָם חֲמוּשָׁה עֶשֶׂר יוֹם, וְרַבִּים מְעַם יִשְׂרָאֵל יָמוּתוּ בְּאוֹתוֹ חֻשָּׁף. וְעַל זֶה פָּתַב (ישעיה ס) כִּי הִנֵּה הַחֻשָּׁף יִכְסֶה אֶרֶץ וְעֶרְפֶּל לְאֲמִים.

שימו לב במצרים היו רק שלושת ימי אפילה, ובגאולה יהיו חמשה עשר!!!

וכתוב שאלו שימותו בחמשה עשר יום של אפילה יהיו הערב רב!

כתב הגר"א מווילנא זיע"א, שיהיו שלושת ימי אפילה ואז יתבררו מהם הערב רב. (אבן שלמה).

ונמסר מנאס"א שמג' כסלו יהיו 15 ימי חושך בעולם!

אם זה לא יהיה אז, אז זה יהיה אח"כ, ח"ו.

פרק ה'

הגאולה בדין או ברחמים

שאלה: האם תהיה הגאולה בדין או ברחמים???

תשובה: בזוהר דברים (פרשת כי תצא, רעיא מהימנא רע"ח), וזה לשונו: וכשמקדים תורה למצוה או חכמה ליראה, מתהפך שמו עליו לנקבה, מדת הדין, כמו זה - הוה"י. שמתהפך לו הכל לדין, וקשים מזונותיו בתורה כמו קריעת ים סוף. וכמו זה הגאולה, אם זכו - יצאו ברחמים, זהו שכתוב (ישעיה סו) בטרים יבוא חבל לה והמליטה זכר, ויצאו ברחמים. ואם לא - מקדים הרחמים, ויצאו בצער. ויפה שהקדים צער ודין לרחמים. ולכן פשוטה רבותינו זכרונם לברכה בעלי המשנה, לפום צערא אגרא. ויציאת הנפש, מקדם שיוציאת יש לה צער, לאחר שיוציאת ברחמים.

וסוד הדבר - (ירמיה לא) בבכי יבאו, אחר כך - ובתחנונים אובלים. ולכן, (שם ל) ועת צרה היא ליעקב וממנה ישוע, ויצאו ברחמים. וכמו שהקדוש ברוך הוא שלח את היונה ולא מצאה מקום לשרות, כך שלח אותך, רועה הנאמן, בהתחלה. ומה כתוב בהם? (שמות ב) ויפן כה וכה וירא פי אין איש. שכלם רשעים, ולא מצאת בהם איש זוכה להוציאם מהגלות. ולכן סרבת ללכת לשם, ואמרת שלח נא ביד תשלח. והרי אתה כמו באתו זמן, בך יתקיים עם ישראל, (מכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. ובגלות האחרונה ישלח עמך שני משיחים, כנגד שתי כנפי יונה. שאתה כמו גוף בגלות הרביעית, אין לך כנפים. ולא עוד, אלא בהתחלה היו ישראל כמו גוף, ואתה ואתה נפשי כנפי יונה, ובהן פרחו ישראל.

חמשה צדיקים - יהיה חרבן בבית כנסת בדרום וימותו חמשה צדיקים ולא קרוב - אלא באותו הבית האחרון. שבין זה ובין זה לא היה נחת

בזהר חדש פרשת בלק: אראנו ולא עתה - הראיה הזו שאני רואה, עתיד אני לראותה ולהתקרב יחד. ולא עתה - בגלות בכל, באותו הבית שבנו עולי גולה. אשורנו - אני עתיד להסתפל בו פנים בפנים. ולא קרוב - אלא באותו הבית האחרון. שבין זה ובין זה לא היה נחת, ולא קרבה ואחדות פראוי.

כמה צרות על צרות מזמנים לשונאיהם של ישראל בגלות

אי רבי אי רבי, כמה קשה הדבר, כמה ארץ הזמן, כמה צרות על צרות מזמנים לשונאיהם של ישראל בגלות, וכמה חיות ישלטו, וכמה ישאגו לטרף טרף של ישראל בכל זמן וזמן עד סוף הימים.

עתיד קול אחד להתעורר מרום רומי הרקיעים, קול עצוב במרירות

לסוף הימים, כפי שעה של יום, בזמן שזורח השמש, מהיום הששי, בשעה שיזדמנו לפי מזן השנים של יובל ושמיטה יחד, שהוא רע"ד מהיום הששי. עתיד קול אחד להתעורר מרום רומי הרקיעים, קול עצוב במרירות, מה שלא היה כך מיום שנבראו העולמות.

אֵילַת אֲהָבִים הִיִּית לִי מִיָּמַיִם הַרְאֵשׁוֹנִים וְנִשְׁכַּחַת מִמּוֹנִי

והקול שהוא יהיה זק, בחשאי, במרירות ועצבות, יורד ועולה, עולה ויורד, וכן אומר: אֵילַת אֲהָבִים הִיִּית לִי מִיָּמַיִם הַרְאֵשׁוֹנִים וְנִשְׁכַּחַת מִמּוֹנִי. אֲהָבוֹת קִימּוֹת הָיוּ לִי עִמָּה. אֲנִי נִזְכָּר שְׁחוֹתֶם דְּיֻקְנָה הָיָה חֲתוּם עַל לְבִי, וְהָיָה חֲתוּם עַל זְרוּעֵי, וְהָיָה חֲזָקָה בְּתוֹכִי אֲהַבְתָּה, וְרִשְׁפִי שְׁלֵהֲבַתָּה בּוֹעֲרִים בְּתוֹכִי.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה צוּעַק שְׁלֹשׁ צָעָקוֹת זֶה אַחֵר זֶה

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה צוּעַק שְׁלֹשׁ צָעָקוֹת זֶה אַחֵר זֶה, וְיִזְדַּעְזְעוּ הַרְקִיעִים, וְיִזְדַּעְזְעוּ כָּל הָעוֹלָמִים, עַד שִׁישְׁמְעוּ שְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת לְתוֹךְ דָּג הַתַּנּוּן, וְיִבְרַח אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף פְּרוֹסוֹת לְתוֹךְ דָּג אֶחָד שֶׁל הַיָּם. וְשֵׁם יוֹשִׁיט מְצוּדוֹת וְיִפְרֹשׁ רֶשֶׁתוֹת, וְיִמְשֹׁךְ אוֹתוֹ מִן הַיָּם, וְיִכְנִיס אוֹתוֹ לְתוֹךְ יְשִׁיבַת הַרְקִיעַ, וְיִירָאוּ מִמּוֹנֵי כָּל אוֹתָן הַקְּשִׁיּוֹת וְכָל אוֹתָן הַמְּחֻלְקוֹת שֶׁהִקְשִׁי שֵׁם, וְהָיָה תְּפֹסֵם שֵׁם מֵאָה וְחֲמִשִּׁים יוֹם.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה יִתְעוֹרְרוּ עַל הָעָם הַקְּדוֹשׁ צְרוֹת אֱלוֹהֵי עַל אֱלוֹהֵי, בְּדַחַק רַב, וְהֵם צוּעָקִים צָעָקָה אַחֵר צָעָקָה

וְאוֹתוֹ זְמַן יִכְנַס הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם, וְכָל בְּנֵי יְשִׁיבַתוֹ, וְהוּא מַעַל כָּלֵם, וּמְבִיאִים לְפָנָיו אוֹתוֹ תַנּוּן, וְיִקְשֹׁר שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים בְּצוּאָרוֹ, וְיִטְלוּ אוֹתָם שְׁלֹשֶׁת הָאוֹהֲבִים, וְיִחְזִירוּהוּ לְמָקוֹם שֶׁהָיָה תְּפֹסֵם שֵׁם. וְאוֹתָם הָאוֹהֲבִים יִכְנָסוּ לְהִיכָל אֶחָד שֶׁנִּקְרָא אֲהָבָה, וְהָיוּ גְנוּזִים שֵׁם. וְנִשְׁבַּע לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְכָל אוֹתָם הַצְּבָאוֹת, וְלִשְׁתֵּי הַיְשִׁיבוֹת, לְלַקֵּת כָּלֵם וְלִשְׁמַע אֶת קוֹל הָאֲהוּבָה, שֶׁהוּא מֵתְאַוֶּה לְשִׁמְעַת קוֹלָהּ עִמָּם. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה יִתְעוֹרְרוּ עַל הָעָם הַקְּדוֹשׁ צְרוֹת אֱלוֹהֵי עַל אֱלוֹהֵי, בְּדַחַק רַב, וְהֵם צוּעָקִים צָעָקָה אַחֵר צָעָקָה, דְּמַעוֹת אַחֵר דְּמַעוֹת, וְיִעוֹרְרוּ אוֹתָהּ, וְהִיא מִשְׁמִיעָה קוֹל עַל בְּנֵיהָ.

זֶהִי אֵילַתִּי, חֲבֵרְתִּי, יוֹנְתִי, שְׁלֹמְתִי הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגִּנִּים, שְׁלֵא הָיָה יוֹשֶׁבֶת אֶלָּא בְּסֵתֵר הַמְּדוּרְגָה הַפְּנִימִית

והקדוש ברוך הוא קורא ואומר: זֶהִי אֵילַתִּי, חֲבֵרְתִּי, יוֹנְתִי, שְׁלֹמְתִי הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגִּנִּים, שְׁלֵא הָיָה יוֹשֶׁבֶת אֶלָּא בְּסֵתֵר הַמְּדוּרְגָה הַפְּנִימִית, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מא) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶכֶךְ פְּנִימָה. וְכַעַת בַּגִּנִּים, בְּחֻצְפָּה, כָּאִם שֶׁהִלְכָה אַחֵר בְּנָה בְּשׁוּקִים וּבְרַחוּבוֹת הַקְּרִיָּה מִפְּחַד שְׁלֵא יִזְקוּ לוֹ. אֵילַתִּי חֲבֵרְתִּי רְאִי, הֲרִי כָּל הַחֲבָרִים שֶׁל שְׁתֵּי הַיְשִׁיבוֹת כְּאֵן, הַחֲבָרִים שֶׁהֵם בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת מִקְשִׁיבִים לְקוֹלָהּ הַשְּׁמִיעָנִי, שֶׁתְּשׁוּקֵתִי לְשִׁמְעַת לְקוֹלָהּ.

וְתוֹךְ שְׁפָה רַפָּה וְדַבּוּר רַף יַעֲשֶׂה כְּרֻצוֹנוֹ וְיִשְׁלֹט. וְיַחֲשַׁב כְּפָמָה מִחֻשְׁבוֹת לְהִרְעֵ. וְעַל הָעָם הַיְחִיד יַעֲשֶׂה נְהִיגִים רְעִים

כְּפָמָה פְּעִמִים שְׁלֵא שְׁמַעְתִּי אֶת קוֹלָהּ וְלֹא יַדְעֵתִי אוֹתָהּ, אִזִּי הָיָה כָּל הָעוֹלָם בְּעֶרְבוּבָה, עַמִּים בְּעַמִּים, אֲמוֹת בְּאֲמוֹת. וְיִמִּי שְׁלֵא נִרְאָה לְמֶלֶךְ, יִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְשֹׁלֵט. וְיִבִּיאוּ עִמּוֹ עַמִּים זָרִים,

ולשונות אחרים, שלא מכירים הדין ולא נימוסי המלכות. וכמה קרבות יחשבו לעשות. ותוך שפה רפה ודבור רך יעשה כרצונו וישלט. ויחשב כמה מחשבות להרע. ועל העם היחיד יעשה נהגים רעים.

באותו הזמן יתחזק הקדוש ברוך הוא, ויפיס את אילתו בכמה פיוסים, ויחזיק בה, ויקימה מן העפר, הוא ולא אחר

אז תהיה צרה על צרה על אותו העם היחיד. באותו הזמן יתחזק הקדוש ברוך הוא, ויפיס את אילתו בכמה פיוסים, ויחזיק בה, ויקימה מן העפר, הוא ולא אחר. ושתתי ישיבות ישארו עמה.

ואותו המלך שהיה שולט בפה רך, ישלט בפה רב וזעף ותקף על העם הקדוש

שלשה מלכים ישארו, ויתעוררו בשלשה צדדי העולם על העם הזה. ואותו המלך שהיה שולט בפה רך, ישלט ברגז רב וזעף ותקף על העם הקדוש. ובחדש השלישי, בארבעה לחדש, בתשע שעות וחצי, ילכו כל בני הישיבה עם האילת לתוף קבר הרועה, נאמן הבית, ותתן עליו שלשה קולות. בשעה שהשמש יתפנס מן העולם, וקברו יפתח, וירצו בני הישיבה להפגס לשם, ולא תנתן להם רשות, ויעלו כלם למקומם. והיא תכנס, ומתוכו יצא מה שיצא. ותמצא את משה יושב ועוסק, ונר דולק לפניו, וכמה ריחות ובשמים סביבו. פינן שרואה אותה נכנסת, יקום ויתחברו יחד זה עם זה, וקולות יתעוררו ברום רומי הרקיעים, והקדוש ברוך הוא ישמע, ויכנס לתוף היכל האהבה, ויטל משם שלשה אוהבים, ויפתח להם מערתו. אז יתעורר המשיח בלילה ההוא וימצא שם עמם, ויחזרו על סודות התורה בכל אותו הלילה במערת משה.

ועולה השכינה על אותו ההר, ותשמיע שלשה קולות, אחד כנגד אברהם ואחד כנגד יצחק, ואחד כנגד משה ויעקב

וכשעולה עמוד הבקרא, יגנז המשיח, וישארו משה ושכינה ביום ההוא, כיום השבועות. ועולה השכינה על אותו ההר, ותשמיע שלשה קולות, אחד כנגד אברהם ואחד כנגד יצחק, ואחד כנגד משה ויעקב. זהו שכתוב (ישעיה טו) על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך וגו', הרימי אל תיראי אמרי וכו'. הרימי, הרימי - זו תרועה ותקיעה ותרועה כאחת. הרימי - זו תרועה. הרימי אל תיראי - תקיעה. אמרי - הנה תרועה תקיעה ותרועה כאחת. וזה נקרא שופר תרועה, שופר מאותה התרועה שלמעלה.

כלם יכנסו למערת משה. והמשיח יתעורר אליהם, ויתחברו כלם ביום הזה

שופר קטן, משום שיש אחר שנקרא שופר גדול. שופר קטן זה נקרא שופר הולך תוך תנועת המאור. זהו שכתוב (שמות טו) ויהי קול השופר הולך. משום שאחר הוא שופר גנוז וטמיר, ולא הולך. אבל זה הקטן, הוא כאן ביום השבועות, וזהו שמתעורר ביום של התורה,

ביום השבועות. בהתעוררות השופר הזה, שמתעורר בתרועה ותקיעה ותרועה, יתעוררו האבות מתוך המערה, יתעלו ברוח, יבאו אליה. ומאותו הקול כמה רשעים בארץ הקדושה ימותו, ויסתלקו מן העולם. באותו היום עולות התפלות של ישראל בכל מקום, שהם לפני המלך הקדוש. והאבות יבאו יחד, ויהיו באותו הרה. ומשה עולה עמם, ושם יסתפל באבות, והם בו, וכלם יפגשו למערת משה. והמשיח יתעורר אליהם, ויתחברו כלם ביום הזה.

וביום הזה יתעוררו עשרה שבטים לערף מלחמות לארבעת צדדי העולם, יחד עם המשיח שנמשח עליהם, ויקבל משיחה על יד כהן צדק אחד, ושבעה רועים נאמנים עמו. והמשיח הזה הוא משבט אפרים, ומזרעו של ירבעם בן נבט היה בנו של אביה, שמת בעלומיו, והיום ההוא שמת, נולד לו בן, ונטל מבית ירבעם למדבר. ולשם נטלוהו מאה ושבעים גבורים, כלם צדיקים משבט אפרים, שלא נמצאו בחטא ירבעם. ומבנו הזה אביה יצא המשיח הזה. ועל זה כתוב (מ"א יד) וספדו לו כל ישראל וקברו אותו. נסתמה הנבואה הזו לשעתה, ונבואה לעתיד - (שם) כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל ה' אליה ישראל בבית ירבעם. זה המשיח הזה, שהוא דבר טוב אל ה'.

וכנסת אחת לצד דרום תאבד ותחרב, וחמשה צדיקי אמת יהרגו ביניהם.

כיון שיצדעו האבות שצוה הקדוש ברוך הוא את אילתו ואת עמו, כמה שמחה על שמחה ביום הזה. בארץ הצפון מלכות תימן, כמה צרות על צרות יתעוררו ביום הזה על עם ישראל, ותתקבל תפלתם ברצון. ובערב היום הזה תחזר שכינה לתוך ביתה, ומשיח למקומו, והאבות לתוך המערה שלהם. השכינה תלך ותחזר למשה שבעים ימים. לסוף שבעים ימים עולה נאקת בני ישראל לפני המלך הקדוש, שיהיו מציקים להם בכל צדדי העולם. וכנסת אחת לצד דרום תאבד ותחרב, וחמשה צדיקי אמת יהרגו ביניהם.

ושלשה קרבות יעשו בני ישמעאל עם המשיח הזה והם יבאו וישתחוו לרבונו העולם בהר הקדש בירושלים. ואלו הקרבות יהיו בארץ הששי

ואז, לסוף שלשים ושנים ימים שיהרגו את הפנסת ההיא, ילבש הקדוש ברוך הוא קנאה לאותו שופר קטן, ואותו משיח בן אפרים יפרש פרישה כמו שור אחד שקרניו עולים פקרני ראם. ואותו שופר קטן יתקע תרועה ותקיעה ותרועה, שלש פעמים בראש הרה כמו מקדם, אז נוסעים הדגלים של אותו המשיח, ויפל רעש על העולם באותם קולות השופר. וכל אותם בני העולם ישמעו ויראו, כמו שנאמר (ישעיה יח) כל ישרי תבל ושכני ארץ כנשאו נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו. ואז יתבערו הגלולים מהארץ הקדושה, ושלשה קרבות יעשו בני ישמעאל עם המשיח הזה, והם יבאו וישתחוו לרבונו העולם בהר הקדש בירושלים. ואלו הקרבות יהיו בארץ הששי.

ובחדש חשוון יפלו שונאיהם, ויעברו כל אותם גלולים שישארו בארץ הקדושה. ומשם ילכו ויעוררו קרבות על העולם. ובעוד שהם יערכו קרבות עם כל בני העולם, יתפנסו בני אדם על הארץ הקדושה, ויתפסו אותה, וישלטו עליה שנים עשר ירחים. לסוף שנים עשר ירחים יתגעש וירעש כל העולם. עכ"ל.

פרק ו'

[מתוך דרשותיו של הצדיק המקובל הרב יקותיאל פיש שליט"א]

רואים מהזהר שיש כאן תהליך של דברים נסתרים מחג השבועות עד אמצע אלול, של שבועים ימים, ועוד שלשים ושנים ימים, ואחר כך מתחילות מלחמות שתמשקנה י"ב חדשים ובסופם יבא משיח. והזהר מזכיר מפרש את שנת רע"ד שהיא מהבקר של האלף הששי, היינו שנת תשע"ד.

ועוד רואים מדברי הזהר שהבאנו שיהיה חרפן בבית כנסת בדרום וימותו משה צדיקים, ואכן ראינו בכ"ה בחשון תשע"ה שנעשה חרפן גדול בבית כנסת בדרום מערב וירושלים בשכונת הר נוף, ובכלל, ירושלים היא עיר דרומית בארץ ישראל. ונרצחו על קדוש השם ארבעה צדיקים, וביניהם י"א בחשון תשע"ו קשנה לאחר הפגוע נפטר מפצעיו ההרוג החמישי הרה"ג ר' חיים יחיאל רוטמן הי"ד. יוצא שיחד נהרגו חמשה. ואם נוסף לספר 32 ימים מי"א בחשון תשע"ו, מגיעים לי"ג כסליו תשע"ו, שאז צריכות להתחיל המלחמות המזכרות בזהר שייבילו לביאת המשיח אחרי י"ב חדשים. ובין כך ובין כך תהיה מלחמה בישמעאל וכו':

וידוע שאדום נמצא ממש קרוב לידנו! הרוסים והאמריקאים והאזורים נמצאים בסוריה, והם עלולים לבוא לכאן בקרוב ולהשתלט פה לכמה זמן.

וידוע מכ"ק מרן אדמו"ר רבינו יואל מסאטמר זיע"א ומהחזן איש זיע"א שהמשיח לא יקח את השלטון ישר מהציונים, אלא ממישהו אחר באמצע. וזה יהיה אדום... וידוע שיש להם דת חדשה וכו'.

וכן רואים דבר פלא; לפני שש שנים בכ"ט בחשון תשס"ט, היה הפגוע הנורא בבית חב"ד במומבאי בדרום העולם, ונהרגו ששה יהודים צדיקים בתוף בית כנסת. כמו כן נהרגו בהודו 2 מחבילים כמו בהר נוף. 32 ימים לאחר מכן בשבת הנכה ל' בכסליו תשס"ט פרצה מלחמת עופרת יצוקה בעזה. כל זה קרה שש שנים לפני הקץ האחרון שהיה זמן של קץ, פמובא בזהר (פנחס רנב) שמצין זמן של ששים שנים, ועוד פעמים שש שנים, שמגיעים יחד לשבעים ושתיים. ובפרשת וירא (ק"ט) יש גרסא בזהר שגורסת ששים שנים, ועוד שש שנים וחצי, ועוד שש שנים. בכל מקרה, רואים ששש שנים לפני הקץ האחרון דבעתה הוא גם זמן של קץ, ורואים שהתעוררו אותם ענינים.

ועוד דבר פלא דומה שראינו בשני המקרים, שהיה ילד שהצליח להנצל בנס; במומבאי הייתה עוזרת גויה שלקחה את הילד של משפחת הולצברג הי"ד ובקרה אתו החוצה בחרוף נפש מתחת לאש המחבלים. ובהר נוף היה ילד בן 12 בנו של אחד הפצועים ה' ירפאהו, שזחל החוצה מבית הכנסת מתחת לאש המחבלים. ויתכן שיש כאן רמז שהארועים הללו מביאים את המשיח שנמשל ללדת ילד, כמו שכתוב (ישעיה ט. ה) "כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום". וכן פרסם שהרשעים נכנסו לבית הכנסת בהר נוף בשעה שאמר הש"ץ "ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה". וכן רחוב אגסי בשכונת הר נוף מרמז על הרחם שממנו לדת משיח כי הרחם הוא בצורת אגס ונמשל לאגס.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' שמעון רוזנברג שליט"א ששכל את בתו וחתנו הזוג הולצברג הי"ד שהאדמו"ר מצאנז שליט"א היה אצלם לנחום אבלים וצטט את הזמר הזה, והאריך בדברים שהמארע מתחבר לדברי הזמר באפן מבהיל. וכן שמעתי שהג"ר משה צדקה שליט"א דבר בכנס בשיבת 'פורת יוסף' וקשר את מה שקרה בהר נוף לדברי הזמר הזה. וכן שמותייחס גבריאל ורבקה הי"ד מתחברים לפרשת תולדות בה היה הפגוע, תולדות יצחק ורבקה, פי גבריאל הוא המלאך של מדת הגבורה של יצחק. וכן "תולדות יצחק בן אברהם" מרמז על חתנו של האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק הי"ד שנהרג שם. וכן יש קצת דמיון בין שמות הנרצחים בשני הפגועים; בהודו נהרגו הזוג הולצברג הי"ד ובהר נוף נהרג אברך בשם גולדברג הי"ד. בהודו נהרג אברך בשם קורמן הי"ד ובהר נוף נהרג אברך בשם קלמן הי"ד. וכן בשני המקומות נהרגו אברכים בשם אריה הי"ד. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שהצדיקים נתפסים בעון הדור, והר נוף בגימטריא עון הדור ובגימטריא קרבן אשם. (בביאור זה סייעוני הרה"ג ר' אברהם יוספי שליט"א והרה"ג ר' נועם יעקובי שליט"א). (מסוד החשמל לרבי יקותיאל פיש שליט"א).

פרק ז'

המשך הזוהר

ובין הזמנים הללו השכינה תלף ותחזור לגבי המערה של משה. יטמן המלך המשיח תשעה חודשים, כירחי היולדת. ואותם תשעה ירחים, כמה צירים וחבלים יטל על עצמו.

וביתנים הקדוש ברוך הוא יגדיל צערו, ויכנס לתוף השבילים של אילן אחד, שיש לו אילן קדוש גדול ותקוף. ושם בשבעים ענפים יטל המדות של האלקסונים, ויטל את שבעים הממונים שמקיפים את שבעים ענפי האילן, תוף אותם האוכלוסים מדות האלקסונים, וימצאו אסורים במשקל אחד של מדה וחצי. אז ייריד אותם מכל ענף וענף. וכמה ענפים קטנים ושלא קטנים ישברו בהורדתם משם, משום שנאחזים תוף הענפים, ובהורדתם ישברו. ואז כמה גדולים מהעם הקדוש ישברו בין רגלי שאר העמים. וכל אותם הממונים יעבירו אותם בתוף נהר דינור, ויעברו משלטונם.

ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. זה בששים שנה של האלף הששי, וילכו אחר שיעשה להם הקדוש ברוך הוא כמה נסים

ובין כך יהיו למשיח צירים וחבלים פיולדה. ועל הזמן ההוא כתוב, (תהלים ס) וענף ה' ביזם צרה. שאותם תשעה פסוקים, כירחי היולדה. ושבעים תבות, שהרי לשבעים שנים באלף הששי יוליד וישלט על כל העולם. ומשום כך באותם תשעה ירחים יראו בכל לילה, מחצות ואילף, רכב אש וסוסי אש מחוץ לרקיע, עורכים קרבות אלו באלו, עד שיאיר הבקר.

אחר שיעברו אותם תשעה ירחים, אז הקדוש ברוך הוא יעיר את המשיח הזה, ויוציא אותו מגן העדן. והיום ההוא שיצא, יזעזע כל העולם, שיחשבו כל בני העולם שימותו. ועל היום

ההוא כתוב, (ישעיה ב) ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד ה'. זו השכינה, שתרום מאותו זמן ואילך, ומשיח עמה. ומהדר גאון - זה משיח - בקומו לערץ הארץ. אז (שם יא) ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. זה בששים שנה של האלף הששי, וילכו אחר שייעשה להם הקדוש ברוך הוא כמה נסים. עד כאן.

אז כנראה יש תשעה חודשים עד חודש אב... שמלכות הרשעה תשלוט תשעה חדשים (יומא י').

מכסלו - שאז ישתנה העולם...

ובתשרי גוג ומגוג...

ובזוהר תיקון כא כתוב שלא יגאלו בתשרי, כדי שיגאלו ויזכו גם הבינונים, ולכן יגאלו בניסן. וכן כתב החסד לאברהם: ומשום זה עתיד הרועה הנאמן להיות בגלות האחרונה, ובו יתקיים והוא מחולל מפשעינו, נעשה חל בגללם, מדכא בעונותינו, במכות של יסורים של עניות, בכמה דחקים שסובל עליהם, ובגללו וינחם יהוה על הרעה וגומר, וזהו שפתוב ובחבורתו נרפא לנו, ובגללו שמאל דוחה את הבינוניים, שהיא ראש השנה, ומיין מקרבת אותם בתשובה, שהיא פסח, זרוע מיין לקבל שבים, ונקים אותם מנפילתם ואוחז בידיהם, ויאמר להם קומי שבי ירושלים, ובשבועות יצאו בזכות משה, שמתן תורה הוא רחמים, ומגלה להם ספר תורה, ויתכנסו לירושלים, ותראה היפשה, מלכות הרשעה, ורחמים על בניו, ובו ננשר יעיר קנו. מי זה קנו? ירושלים קנו (לשכינה).

בחסד לאברהם מובא שבגאולה יהיו ו' חודשים של צער וקושי וצרוף מתשרי עד ניסן, ואז ישו בו כל ישראל בתשובה. ושמעתי שהם כבר התחילו...

וזה לשונו: מעין ה - נהר לו - לבאר סוד חבלי המשיח, וסוד בעתה אחישנה:

הענין שהגאולה יש לה ב' עתות, בעתה דהיינו שיהיה הגאולה לישראל בנחת עת לשחוק, ולא יזכו אלא כשרים שבהם, ומית המשיח כל החוטאים, ולא יזכו אלא אחד מעיר ושנים ממשפחה. ויש שילחץ עתה שילחץ עני בעניו וישו בו בתשובה ויזכו כל החייבים, והיינו שתרבה הצרה אשר כמוהו לא נהיתה, שאין לישראל אז כי אם גוייתם מרוב עוני, ותרבה הבכיה, ויתרכו הלבבות הקשות מרוב הצער, והיינו שכבר לא נשאר הבטחה אלא בבורא, כי פעמים הרבה יתעורר הבכיה על צרת ענין א', ואם הם בנחת מצרת הלחם, או בצער מצרת הלחם, והם בנחת מצרת המות. או הם בצרת המות, והם בנחת מצרת העוני וכיוצא, והיינו משגב לעתות בצרה:

אמנם צרה זו שתהיה להם אז היא כוללת כל הצרות יחד עד שאין שום נחת משום בחינה, דהיינו בכייה דדלות אין לחם ושמלה, ואין נחת, ואין מושב, ואין בית, ואין עיר, ואין כסות בקרה, אלא כל אחד ואחד אין לו אלא גוייתו מצר מהשביה ומהמיתה ומהחרב, שהקדוש ברוך הוא מחליף להם מיתה בעוני, ולכן לא ימות המשיח, והיינו מ"ה ימים שעתידין ישראל לצאת מירושלים להיות במדבר העמים, כעין שהיה לוט בהפיכת סדום שלא הציל בידו אפילו פיסת בר ויצא אל המדבר, ממש דומה בדומה כך יהיו צרתן של ישראל, וכולם

נפוצים על פני המדבר, שכל צרות שעברו ישראל מעולם לא היה כצער הזה, עד שיתגלה שם משה רבע"ה לישראל שיחיה ויבכה עמם בצרתם, כדרך שבא ובכה עמהם על נהרות בבל, ושם ימנו ישראל מ"ה ימים כנגד מדת משה רבינו כנגד שם מ"ה, ולא יאכלו שם אלא מה שימצאו במדבר שרשים מלוחים, אז ישונו שם כולם בתשובה:

ומי שלא יסבול ויאמר נתנה ראש, ילך אל האומות ויכלה עמהם, והשאר יצטרפו בצער ההוא כל א' כפי שיעור עוונו, והצדיק יתברך השורש המלוח במעיו כמון, ויחזק באלהיו, והבינוני ישוב, והרשע נדחה או ישוב ויצטער, ואין כח ביד מרע"ה אלא לבכות עמהם, ותרבה הבכייה והתשובה שם, ומיד יקומו מתי מדבר, ותצמח גאולה, ותקום שכינה מעפרה, שתחלת נפילתה היתה מעת שמתו דור המדבר, ויהיה דור יובל דור גאולה וחירות, ומיד יבואו גאולים לירושלים הבנייה ובית המקדש הבנוי, ותבא עמהם שכינה ותשרה במקדש, ויבאו דגלים כימי צאתם ממצרים, ואז יאחז הקדוש ברוך הוא בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה, ועכ"ז אין להם כי אם גוייתם, ואח"כ יעשרו עושר גדול מביזת גוג מגוג שימצאו, ועכ"ז אין להם שמחה אלא בי"י, כדכתיב זה היום עשה י"י נגילה ונשמחה בו, אכ"ר. וזמש"ל:

מעין ה - נהר לח - לבאר סוד הגאולה, וסוד בעתה אחישנה

הענין שהגאולה תהיה בעזה"י בסוד שמאל דוחה, דהיינו מאריכין בגלות עוד ו' חדשים, מתשרי שמאל דוחה עד ניסן, וימין מקרבת, כי בו' חדשים אלו יהיו בעוני ובצרה וצרוף כנ"ל, עד שישונו כולם ויהיו כל ישראל זוכים לגאולה, על ידי היסורים והצרות והעוני, לעת בוקר, כאמור והשארתי בכם עם עני ודל וחסו בשם י"י, והתועלת המגיע בזה הוא כי אם יגאלו בסוד הגבורה ימעטו ח"ו, כי מצד הדין יהיה כליה בשוואיהן של ישראל, ואותם הנשארים יהיו בכבוד גדול, ואין זה הכוונה אלא שישונו ויזכו כולם, כי אם יתמעטו ח"ו יתמעטו סוד עליון שהם רוב ישראל, וברוב עם הדרת מלך, שהוא סוד גלגול הנשמות ס' רבוא, ויעמוד העולם עד מלאת עד הגאולה ולא יפחתו משיעורם, ואם ח"ו יתמעטו וישאר א' מעיר ושנים ממשפחה ימעט כבוד גבוה, שאין לך עולם פחות מס' רבוא, ויתמעטו המקורות אם יתמעטו הנשמות, ויצטרכו גלגולים, אמנם אם יצטרפו בחיים ימעט צורך גלגול, ויזכו כולם וירבה כבוד שמים וירבה מקורות השפע. וזמש"ל.

שנזכה להנצל ושכל עם ישראל יעשה תשובה. ולזכות לגאולה שלמה בקרוב

בזוהר פרשת שמות (דף ט): רבי שמעון הרים ידיו, ובכה ואמר, **אוי למי שיזדמן באותו זמן, ואשרי חלקו של מי שיזדמן באותו זמן. אוי למי שיזדמן באותו זמן - משום שכשביא הקדוש ברוך הוא לפקד את האילה, יסתכל מי הם אותם שעמדו עמה, בכל אותם שנמצאים עמה, בכל מעשי כל אחד ואחד, ולא ימצא צדיק, שכתוב (ישעיה סג) ואביט ואין עוזר. וכמה צרות על צרות לישראל. אשרי מי שיזדמן וימצא באותו הזמן - משום שאותו שיצמד באותו זמן באמונה, יזכה לאותו אור של שמחת המלך, ועל אותו זמן כתוב (זכריה ג) וצפרתיים כצרף את הפסף ויבחינתים כבחן את הזהב וגו'.**

באותו זמן יתעורר מלך המשיח לצאת מתוך גן עדן מאותו מקום שנקרא ק"ן צפ"ר, ויתעורר בארץ הגליל. ואותו יום שיצא לשם, יתרגז כל העולם

לאחר שאותן צרות יתעוררו על ישראל, וכל העמים ומלכיהם יתגעצו פאחד עליהם, ומעוררים כמה גזרות רעות, וכלם עולים בעצה אחת עליהם, ויבאו צרה על צרה, אחרונות משפחות את הראשונות, אז יתראה עמוד אש אחד עומד מלמעלה למטה ארבעים יום, וכל עמי הארץ רואים אותו. **באותו זמן יתעורר מלך המשיח לצאת מתוך גן עדן מאותו מקום שנקרא ק"ן צפ"ר, ויתעורר בארץ הגליל. ואותו יום שיצא לשם, יתרגז כל העולם,** וכל בני העולם מתחבאים בתוך מערות וסלעים שלא יחשבו להנצל, ועל אותו זמן כתוב (ישעיה ב) **ויבאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאווה בקומו לערץ הארץ. מפני פחד ה' - זהו אותו רגז של כל העולם. ומהדר גאווה - זה משיח. בקומו לערץ הארץ - כשיקום ויתגלה בארץ הגליל, משום שהוא מקום ראשון שנתחבר בארץ הקדושה, ולכן יתגלה שם ראשון לכל מקום, ומשם יעורר קרבות לכל העולם. אחר ארבעים יום שעמוד יעמוד מארץ לשמים לעיני כל העולם ויתגלה המשיח, יקום מצד מזרח כוכב אחד לווהט בכל הגונים, ושבעה כוכבים אחרים שסובבים אותו הכוכב, ויערכו בו קרב בכל הצדדים שלש פעמים ביום, עד שבעים יום, וכל בני העולם רואים.**

ויערכו קרב לעיני כל העולם, ויגנו המשיח עד שנים עשר חדשים

ואותו כוכב יערף בהם קרב בלפידים אש לוהטים ונוצצים לכל עבר, ומכה בהם עד שבולע אותם בכל ערב וערב, וביום מוציא אותם. **ויערכו קרב לעיני כל העולם, וכן בכל יום עד שבעים יום.** לאחר שבעים יום יגנו אותו כוכב, ויגנו המשיח עד שנים עשר חדשים, ויחזיר אותו עמוד אש כמו מקדם, ובו יגנו המשיח, ואותו עמוד לא יתראה. לאחר שנים עשר חדש יעלו את המשיח באותו העמוד לתוך הרקיע, ושם יקבל חזק ועטרת מלכות. וכשירד, יתראה אותו עמוד אש כמו מקדם לעיני כל העולם, ואחר כך יתגלה המשיח, ויתפנסו אליו עמים רבים, ויעורר קרבות בכל העולם. ובאותו זמן יעורר הקדוש ברוך הוא את גבורתו לכל עמי העולם, ומלך המשיח יודע בכל העולם, וכל מלכי העולם יתעוררו להתחבר לערף בו קרב. וכמה [עמים] מפרצי היהודים יתהפכו לחזר אליהם, ויבאו עמקה לערף קרב על מלך המשיח, ואז יחשף כל העולם חמשה עשר יום, ורבים מעם ישראל ימותו באותו חשף. ועל זה כתוב (ישעיה ס) **כי הגה החשף יכסה ארץ ויערפל לאמים.**

פרק ח'

בזמן שיתעורר מלך המשיח, כמה אותות ונסים אחרים יתעוררו בעולם

בוזרה פרשת שמות (דף ט):

פתח ואמר, (דברים כב) **פי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת וגו', שלח תשלח את האם וגו'. פסוק זה בארנו אותו, והוא אחד ממצוות**

התורה הגנוזות, ולנו יש בו סודות תורה גנוזים, שבילים ודרכים ידועות לחברים באותם שלשים ושנים נתיבות התורה. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בנו, אלעזר, בזמן שיתעורר מלך המשיח, כמה אותות ונסים אחרים יתעוררו בעולם. בא ראה, בגן עדן שלמטה יש מקום אחד גנוז ושמור שלא נודע, והוא מרקם בכמה גוונים, ובו גנוזים אלף היכלות של כסופים, ואין מי שיכנס בהם פרט למשיח, שהוא עומד תמיד בגן עדן. וכל הגן מקף במרפבות רבות של צדיקים, ומשיח עומד עליהם ועל כמה חילות ומחנות של נשמות צדיקים שם, ובראשי חדשים וחגים ושבתות נכנס משיח לאותו מקום להשתעשע בכל אותם היכלות. לפני ולפנים מכל אותם היכלות יש מקום אחר טמיר וגנוז שלא נודע כלל, ונקרא עדן, ואין מי שיכול לדעת אותו, ומשיח גנוז בחוץ סביב אותו מקום, עד שנתגלה לו מקום אחד שנקרא קן צפור, והוא מקום שמכריזה עליו אותה צפור שמתעוררת בגן עדן בכל יום.

ומשביע אותם הקדוש ברוך הוא להעביר מלכות הרשעה מן העולם על ידי המשיח ולנקם את נקמות ישראל

ובאותו מקום רקומים דיוקנאות של כל שאר העמים שהתכנסו על ישראל להרע להם. נכנס לאותו מקום, מרים עיניו וראה את האבות שנכנסים לתרפן בית האלהים, עד שראה את רחל שדמעותיה בפניה, והקדוש ברוך הוא מנחם אותה, ולא מסכימה לקבל תנחומים, כמו שנקרא (ירמיה לא) מאנה להנחם על בניה. אז משיח מרים קולו ובוכה, ומזדעזע כל גן העדן, וכל אותם צדיקים ששם גועים ובוכים עמו. גועה ובוכה פעם שניה, ומזדעזע אותו רקיע שעל גבי הגן, אלף וחמש מאות רבוא מחנות עליונים, עד שפגיע לתוף הפסא העליון, ואז הקדוש ברוך הוא רומז לאותה צפור, ונכנסת לאותו קן שלה ויושבת אצל המשיח, וקורא מה שקורא, ומתעורר מה שמתעורר. עד שמתוף הפסא הקדוש נקרא שלש פעמים אותו קן צפור, והמשיח, וכלם עולים למעלה, ומשביע אותם הקדוש ברוך הוא להעביר מלכות הרשעה מן העולם על ידי המשיח ולנקם את נקמות ישראל, וכל אותן טובות שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לעמו. ושב אותו קן צפור והמשיח למקומו, ושב המשיח ונגזו לתוף אותו מקום כמו מקדם.

אחר שנים עשר ימים נוספים יזדעזעו כל בני העולם, ויחשף השמש בחצות היום, כמו שחשף ביום שחרב בית המקדש

ובזמן שיתעורר הקדוש ברוך הוא לתקן את העולמות ומאירות אותיות שמו בשלמות, יו"ד בה"א [לתקן] וא"ו בה"א, להיות הכל בשלמות אחת, אז יתעורר פוכב אחד מפחיד באמצע הרקיע כגון ארגמן, לזה ונוצץ ביום לעיני כל העולם. ותקום שלהבת אש אחת מצד צפון, תוף הרקיע, ותקום זה כנגד זה ארבעים יום, ויבהלו כל בני העולם. לסוף ארבעים יום יערכו קרב הפוכב והשלהבת לעיני הכל, ותתפשט אותה שלהבת בשרפת אש מצד הצפון, תוף הרקיע, ויחשב לבלע אותו פוכב, וכמה שליטים ומלכים ואמות ועמים יתבהלו מזה. אז יסתלק אותו פוכב לצד דרום וישלט על אותה שלהבת, ואותה שלהבת תבלע מעט

מעט בְּרָקיע מלפני אותו כּוכב, עד שלא תראה כּלל. אַז אותו כּוכב יַעֲשֶׂה דְרָכִים בְּרָקיע בְּשָׁנִים עֶשֶׂר תּחומִים, וְעוֹמְדִים אוֹתָם אורוֹת בְּרָקיע שָׁנִים עֶשֶׂר יָמִים נוֹסְפִים. אַחַר שָׁנִים עֶשֶׂר יָמִים נוֹסְפִים יִזְדַּעְזְעוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְיִחַשְׁפוּ הַשָּׁמַשׁ בְּחֻצוֹת הַיּוֹם, כְּמוֹ שֶׁנֶּחְשַׁף בַּיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, עד שלא יראו שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְיִתְעוֹרַר קוֹל אֶחָד בְּרַעְמֵים וּבְרָקִים, וְתִתְחַלַּח הָאָרֶץ מֵאוֹתוֹ קוֹל, וְכַפָּה חִילוֹת וּמַחֲנוֹת יִמּוּתוֹ מִפְּנֵי.

אֲשֶׁרִי מִי שִׁיהִיהָ שָׁם וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה שָׁם, וְכָל הָעוֹלָם יִהְיֶה בְּעֶרְבוּבָהּ גְּדוּלָּה. לְסוֹף שָׁנִים עֶשֶׂר חֲדָשִׁים יָקוּם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל, זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שִׁיתְעוֹרַר תּוֹף גַּן הָעֵדֶן

בוזרה פרשת שמות (דף ח):

ואתוֹ יוֹם תִּתְעוֹרַר בְּעִיר רֹמִי רַבְתִּי שֶׁלֹּהֶבֶת אֵשׁ אַחַת, בְּאוֹתוֹ קוֹל שִׁיתְעוֹרַר בְּכָל הָעוֹלָם, וְיִשְׂרָף כַּמָּה מַגְדָּלִים וְכַמָּה הֵיכָלוֹת, וְכַמָּה מַגְדָּלִים יִפְּלוּ, וְכַמָּה גְּדוֹלִים וְשָׂרִים יִפְּלוּ בְּאוֹתוֹ יוֹם, וְכֵלָם יִתְפָּסוּ עָלֶיהָ לְרַע, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא יִכְּלוּ (חֲשַׁבּוּ) לְהִצָּל. מֵאוֹתוֹ יוֹם וְעַד שָׁנִים עֶשֶׂר חֲדָשִׁים יִתְעַצְּבוּ כָּל הַמְּלָכִים וְיִגְזְרוּ כַּמָּה גְּזֵרוֹת וְכַמָּה שְׁמֵדוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, וְיִצְלִיחוּ בָּהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאָר אֲשֶׁרִי מִי שִׁיהִיהָ שָׁם וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה שָׁם, וְכָל הָעוֹלָם יִהְיֶה בְּעֶרְבוּבָהּ גְּדוּלָּה. לְסוֹף שָׁנִים עֶשֶׂר חֲדָשִׁים יָקוּם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל, זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שִׁיתְעוֹרַר תּוֹף גַּן הָעֵדֶן, וְכָל אוֹתָם הַצְּדִיקִים יַעֲטְרוּ אוֹתוֹ שָׁם, וְיִחַגְרוּ לוֹ כְּלֵי זָן בְּאוֹתֵיּוֹת רְשׁוּמוֹת שֶׁל כְּלִים שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. וְקוֹל יִתְפּוֹצֵץ בְּעַנְפֵי עֵצֵי הַגֵּן, קוֹרֵא בְּחֵיל וְאוֹמֵר: הַתְּעוֹרְרוּ קְדוּשִׁים עֲלֵיוֹנִים, קוּמוּ מִלְּפָנַי הַמְּשִׁיחַ, הֲרִי זְמַן שֶׁתִּתְחַבֵּר אִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ, וּבַעֲלָהּ רוּצָה לְגִנָּה לָהּ נְקֻמוֹת בְּעוֹלָם וְלַהֲקִימָהּ, וּלְנַעַר אוֹתָהּ מִן הָעֵפֶר. אַז יָקוּמוּ כָּלֵם וְיִחַגְרוּ אוֹתוֹ כְּמוֹ מַקְדָּם בְּכָלֵי זֵינוֹ. אֲבָרְהָם מִיַּמֵּינוֹ, יִצְחָק מִשְׁמָאלוֹ, יַעֲקֹב לְפָנָיו. מִשָּׁה רוּעָה הַנְּאָמָן עַל כָּל אֵלוֹ הַצְּדִיקִים הוֹלֵךְ וְרוֹקֵד בְּתוֹף גַּן הָעֵדֶן.

כִּינּוּ שֶׁנֶּתְקַן מְשִׁיחַ עַל יְדֵי צְדִיקֵי גַן הָעֵדֶן, יִכַּסּ לְאוֹתוֹ מִקוּם שֶׁנִּקְרָא ק"ן צְפו"ר כְּמוֹ מַקְדָּם, וְרוּאֵה שָׁם אוֹתוֹ דִּיקוֹן שֶׁל חֲרָבַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכָל הַצְּדִיקִים שֶׁנֶּחְרְגוּ בוֹ, וְאֵז נוֹטֵל מִשָּׁם (עֲשֶׂרָה) לְבוּשִׁים, וְהֵם (נִקְרָאִים) עֲשֶׂרָה לְבוּשֵׁי קְנָאָה, וְיִגְזְזוּ שָׁם אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁלֹּא יִתְגַּלֶּה כְּלָל. לְסוֹף אַרְבָּעִים יוֹם קוֹל אֶחָד יִתְעוֹרַר, וְיִקְרָא מִתּוֹף הַכֶּסֶף הָעֲלִיוֹן, אוֹתוֹ ק"ן צְפו"ר בְּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שֶׁנִּגְזַר בוֹ, וְאֵז מַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּאֵה אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ מִתְּלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ נְקָמָה וְחִגּוּר כְּלֵי קָרֶב, נוֹטֵל אוֹתוֹ וּמְנַשֵּׁק אוֹתוֹ עַל רֹאשׁוֹ. אַז מִזְדַּעְזְעִים שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים רְקִיעִים, וְרוּמוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרָקִיעַ אֶחָד מֵאוֹתָם שֶׁהֵיוּ גִּזְזוּיִם מִשְׁשֵׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וּמוֹצִיא מֵהֵיכָל אֶחָד שֶׁבְּאוֹתוֹ רְקִיעַ כֶּתֶר חֲקוֹק אֶחָד, מְחַקֵּק בְּשֵׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים. בְּאוֹתָהּ עֲטָרָה הַתְּעַטֵּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁעֲבְרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּם, לְטַל נְקֻמוֹת מִכָּל מַרְכָּבוֹת פְּרַעַה וּפְרָשָׁיו, וּמַעֲטֵר אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בָּהּ. כִּינּוּ שֶׁהַתְּעַטֵּר וְהַתְּתַקֵּן בְּכָל הַתְּקוּנִים הַלָּלוּ, נוֹטֵל אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְנַשֵּׁק אוֹתוֹ כְּמוֹ מַקְדָּם. מִי רָאָה מַרְכָּבוֹת קְדוּשׁוֹת וּמַחֲנוֹת עֲלִיוֹנִים שֶׁסּוֹבְבִים אוֹתוֹ וְנוֹתְנִים לוֹ מַתָּנוֹת וּמוֹתְרוֹת רְבוֹת, וְיִתְעַטֵּר מִכָּלֵם. וְכִנְסוּ לְשֵׁם הַלֵּיכָל אֶחָד, וְרוּאֵה כָּל אוֹתָם מְלֻאָכִים עֲלִיוֹנִים שֶׁנִּקְרָאִים אֲבָלֵי צִיּוֹן, אוֹתָם שֶׁכּוּ עַל חֲרָבַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּבּוֹכִים תָּמִיד, וְהֵם נוֹתְנִים לוֹ לְבוּשׁ אָדָם אֶחָד לְעֲשׂוֹת נְקֻמוֹת. אַז

הקדוש ברוך הוא גונז אותו באותו קן צפור, ומתכסה שם שלשים יום. לאחר שלשים יום, באותו קן צפור, נרד מעטר בכל אותם תקונים ממעלה וממטה, כמה מחנות קדושים סביבו, ויראו כל העולם אור אחד תלוי מהרקיע לארץ, ויעמד שבעה ימים, וכל בני העולם יתמהו ויבהלו, ולא ידעו כלל, פרט לאותם חכמים שיודעים בסודות הללו, אשרי חלקם. וכל אותם שבעה ימים יתנצב (יתעטר) בארץ באותו ק"ן צפור. באיזה מקום? בדרך, אז קבורת רחל שעומדת בפרשת דרכים. ויבשר לה וינחם אותה, ואז תקבל תנחומים, ותקום ותנשק אותו. אחר כך יקום אותו אור מאותו מקום, ושורה ביריחו עיר האילנות. בכל עץ - זה יריחו. או על הארץ - זו ירושלים. ויהיה גנוז באותו אור של ק"ן צפור שנים עשר חדש.

אז יראו כל העולם שהרי התגלה מלך המשיח בארץ הגליל

בזוהר פרשת שמות (דף ט):

אחר שנים עשר חדש יזדקף אותו אור בין שמים וארץ, וישנה בארץ הגליל, ששם היתה ראשית גלות ישראל, ושם יתגלה מאותו אור של קן צפור, וישב למקומו. ואותו יום יתדעזע כל הארץ כמו מקדם מסוף השמים עד סוף השמים, ואז יראו [ידעו] כל העולם שהרי התגלה מלך המשיח בארץ הגליל. ויתפסו אליו כל אלו שעוסקים בתורה, והם מעטים בעולם. ובזכות תינוקות של בית רבן יתחזק כחו להתגבר, וסוד זה אפרחיים. ואם לא ימצאו אלו, הרי תינוקות שיושבים בתקף אמן ויונקים, כמו שנאמר (ישעיה כח) גמולי מחלב עתיקי משדדים. והינו או ביצים, שבשביל אלה שורה שכניה עם ישראל בגלות. שהרי מעטים החכמים שימצאו באותו זמן, והינו (דברים כב) והאם רבצת על האפרחים או על הביצים, לא תקח האם על הבנים, [שהרי בו לא עומד הדבר להוציא מן הגלות אלא במלך העליון, שכיון שהם ילדים ותינוקות, נותנים תקף למלך המשיח, אז האמא העליונה, שהיא רובצת עליהם, מתעוררת לגבי בעלה] ויתעכב [כך] עד שנים עשר חדשים אחרים. אחר כך יבא בעלה ויקים אותה מהעפר, כמו שנאמר (עמוס ט) אקים את ספת דויד הנפלת.

אשרי מי שיזכה לאותו דור. אשריו בעולם הזה ואשריו בעולם הבא

באותו יום מלך המשיח יתחיל ויכנס הגלות מסוף העולם ועד סוף העולם, כמו שנאמר (דברים ל) אם יהיה נדחך בקצה השמים וגו'. מאותו יום כל האותות והנסים והגבורות שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים, יעשה אותם לישראל, כמו שנאמר (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות. אמר רבי שמעון, אלעזר בני, כל הדברים הללו תמצא בסוד של שלשים ושנים שבילים של השם הקדוש, ועד שהנסים הללו לא יתעוררו בעולם, לא ישתלם סוד השם הקדוש ולא תתעורר לאהבה, כמו שנאמר (שיר ב) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות. בצבאות - זה מלך המשיח (המשיח) שנקרא צבאות. או באילות השדה - שאר החילות והמחנות שלמטה. אם תעירו ואם תעוררו את האהבה - זה ימין של הקדוש ברוך הוא שנקרא אהבה. עד שתחפץ - אותה ששוכבת לעפר, ויהיה רצון המלך בה. אשרי מי שיזכה לאותו דור. אשריו בעולם הזה ואשריו בעולם הבא.

פרק ט'

מזכתבים שהתקבלו במערכת ותגובות שנתנו על המוות הקליני

א. לכבוד האביוני'ר שליט"א

מה שראה נתן - החילוניות שימות - הם כנראה הערה רב!!!

כי כל יהודי אמיתי יצל בסוף!!!

כמו שהוא אמר - ששם מי שיצק לה' ברצף האחרון - הוא יצל!!!

והצדיקים אמרו כי יהודי אמיתי יצל, לא תלך שום נשמה יהודית לאיבוד!!!

האריז'ל והדברי חיים - רוב הדור מהערה רב!!!

אל רק הערה רב ימות!!!

ב. לכבוד האביוני'ר מהאלמין שליט"א

הנער בן 15 - בן י"ה. הצוהר אומר - בינה = בן י"ה. ובינה היא תשובה כידוע. אל הנער בן

15 שם לעשרות אלפי בעל תשובה!!!

ראיתי התשובות לסרטון עשרות אנשים שמבקשים שחזרם לחזור בתשובה!!! ושם הרבה אלו

שכתבו שהם התחזקו מזה!!!

בדקתי ומצאתי שיש כבר מיליון צפיות!!!

עם ישראל - עם קדוש! וחזרה לחזור בתשובה!!!

ובסוף כל יהודי אמיתי יחזור בתשובה, והערה רב ימות!!!

ולא ידח ממנו נדח.

הערה רב שם ברצף האחרון - לא יעשו תשובה, וינסו להתחבאות - אבל לא יעזבו להם מאומה

- הם ימותו בסוף!!! (נל פי מה שאמר הנער).

ומי שישבו ויצעק לה' (שם ברצף האחרון) - יצל!!! (בכ אלמין).

והיה כל אשר יקרא בשם ה' ימלט, כי בהר ציון ובירושלים תהיה פליטה, ובהשריפים אשר ה'

קורא!!! (יואל ג).

מצבות צדוק: כל אשר יקרא בשם ה' ימלט. ר"ל הקוראים בשם ה' הוא ימלטו מן הצרה הבאה

על העכו"ם: כי בהר ציון. ר"ל כי הפליטה תהיה בהר ציון לבד כמו שהבטיח ה' ושם שם לא

קבוא כי רק התשואים המבורכים שבהם אשר כל א' מהם קורא אל ה' וצופק אליו ומשיח

בו בטחונן:

פרק י'

תגובות שנתנו לסרט מוות קליני של נתן

א. וואו זה אמיתי!!! העולם נאמר!!! כולנו חייבים לחזור בתשובה!!! (מיכאל)

זהו אני חוזר בתשובה!!! אני מתחיל לשמור שבת!!!

ב. איך מתחילים לעשות תשובה, מאיפה להתחיל??? (צחק)

ה. ממש מפתחי!!! על כל עבירה נותנים דין וחשבון. זהו אני לא עושה עבירות יותר!!! (שמריהו)

ו. תודה רבה! יש לכם רהבה צביונית לחיזוק של כולם (יהודה)

ז. אשפיע אתכם מצבים את עם ישראל להבין כמה חשוב לחזור בתשובה! בהקשה תפצו את הסרט הזה של הער שערב מוות קליני וחזר. הלוואי וזה יגיע לכל העולם ויעורר רבים בהתאמת חייבים לעורר את כל עם ישראל כולו ולהתעלל ולצעוק לה' שיבטל את כל הציניות הרעות מעולמו, שיהפוך את כל העוונות לצביונות שיסאור עלינו. שנצבד לעשות תשובה שלימה ושתבוא השאלה ברחמים רבים והשסון ובשמחה.

אם כולנו נתאחד מידי ונעשה תשובה מכל הלב הכל יהיה רהבה יותר טוב לכולנו.. גם כל מי שקורא פה באתר שישתדל לעורר את עם ישראל בהקשה. כולנו צריכים להאזין ולהתעורר ולהשתדל לעורר אחרים כדי שכל עם ישראל כולו יצבד שהשאלה תבוא לנו בלב וברחמים כמה שיותר..

צריך לתלות פוסטרים ענקיים באוקמות ציבוריים, להסתובב עם לאקוים, לחלק דיסקים ועלונים לצבוי הרבים, ובדומה בדיוק כמו שהצדיק הקדוש רבי אלתון יצחק עושה, אמנו יאלו וכן ישו, אפשר לכולם לכל היהודים שהגיע זמן השאלה וחייבים כולנו להתאחד באהבת חנים ולעשות תשובה בחזק!!! לעסוק בתורה ובאמיתות חסדים. (אנונימי).

ח. נכון!!! חייבים לעורר את כולם!!!

להסתובב עם לאקוים וכו' !!!

אין זמן!!!

ובאחיזה להתעבק בקדושה ובטהרה, (שמירת הענינים והאחשבה והביטח) ובצניעות!!! (הבאל).

ט. אם יש אפשרות להוציא את הסרט הזה בדיוק צדו אותי קשר באייל אני מעונינת להפץ אותו. תודה! (אורי).

י. התחזקתי!!! הלוואי שה' ישאור את כל היהודים!!! אני מתחבת על המשפחה שלי!!! (רחמי).

יא. מאד מחזק, עורר אותי לתשובה!! השאלה קרהה כל בקי תתבוננו עם ישראל, תתבוננו!!! (אציק).

יב. אני ואבוי! מה שהוא אמר על ההשג! גם מה שכתב "כשר" זה טרל, אז כבר אי אפשר לאכול שום כשר!!! (מ. ע.).

פרק י"א

שאלה: האם דברי הנער אמיתיים או נראים קצת לא לענין, כי שמעתי שמדבר ומחליף ימין ושמאל ומזה רואים שאינו שפוי בדעתו?

תשובה: וכפי המקובל בידינו שהימין הוא החיובי והשמאל הוא השלילי, אבל הילד אמר את האמת מזוית הראייה שלו ששמאל שלו היה החיובי כי הוא הימין של בית הדין שממולו וזו דוגמא גם להוכחה שלא הוכן מראש וגם לדבריו האחרים שזוית ראייתו אינה מדוייקת. ושמותוך שפע הדברים שראה עורבבו דברים והושמט ממנו סדרם וכיצד יתגלה המשיח.

הסכמות הרבנים שליט"א

תגובת הרב המקובל רבי יוסף שני שליט"א
נכד החכם מנחם מנשה בעל אהבת חיים זיע"א

"דברי הנער נראים כנים ואמיתיים ולא מבויימים כמו שטוענים המשמיצים"

נשאלתי לחוות דעתי בענין הדברים שנאמרו בבית הכנסת בירושלים בחול המועד סוכות על ידי רב שאני לא מכיר ונער בן 15 שעבר מות קליני וסיפר על ב"ד של מעלה ועל העתיד הקרוב בנושא הגאולה. לאחר עיון, דברי הנער נראים כנים ואמיתיים ולא מבויימים כמו שטוענים המשמיצים אבל יש להבין שמדובר בנער בן 15 שמספר את הדברים מזוית ראייתו וללא ידיעה והכנה מוקדמת וכמי שמכיר את נושא הראיה הרוחנית מקרוב אני משוכנע שספורו של הנער אינו מכיל אפילו עשרה אחוז ממה שראה ואין הדברים סדורים בפיו כהווייתם אלא קטעים קטנים ומעורבים מתמונה גדולה ומורכבת. אפילו מבוגר ובקי בדבר לא יצליח לבטא את הדברים על בוריים וכל שכן נער צעיר שהכל נחת עליו באופן מפתיע. דוגמא לכך שדבריו כנים וללא הכנה מוקדמת ושזוית ראיית הנער אינה שלמה ומדוייקת אפשר להביא מכך שבתיאורו על בית דין של מעלה ציין שהצד הטוב היה בשמאל והצד הרע בימין כשהאמת היא להיפך בכל תיאורי המתים הקליניים האחרים.

"אין לי ספק שההשגחה זימנה את הדברים כדי שעם ישראל ישמע ויתעורר
ויתכונן לגאולה"

וכפי המקובל בידינו שהימין הוא החיובי והשמאל הוא השלילי, אבל הילד אמר את האמת מזוית הראייה שלו ששמאל שלו היה החיובי כי הוא הימין של בית הדין שממולו וזו דוגמא גם להוכחה שלא הוכן מראש וגם לדבריו האחרים שזוית ראייתו אינה מדוייקת. ושמותוך שפע הדברים שראה עורבבו דברים והושמט ממנו סדרם וכיצד יתגלה המשיח. אין לי ספק שההשגחה זימנה את הדברים כדי שעם ישראל ישמע ויתעורר ויתכונן לגאולה. עד כאן

ובשיעור אחר - הגיב לרבנים שאומרים שזה שטויות ואסור להפחיד את העם, ואף אחד לא ימות וכו' כי מספיק שהעם בפחד זה כבר זכות, ועם ישראל הוא העם הכי צדיק בעולם וכו' וענה תשובות לרבנים האלה. ואמר שהפחד לא יציל אותנו מהאסונות רק צריכים הכל לעשות תשובה!!!

הגאון הצדיק הרב דב קוק שליט"א אישר את הפצת הסרט ובו עדות ממוות קליני של הנער נתן על עניין גוג ומגוג, ואמר שזה טוב ומצווה להפיצו (בחגוי הסלע). וכן הגאון רבי יעקב אדלשטיין שליט"א וכן רבי יוסף מזרחי שליט"א.

